

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2017 01 10
COM(2016) 823 final

2016/0402 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**dėl Reglamentu ... [EPK reglamentas] nustatytos Europos paslaugų e. kortelės teisinės
ir veikimo sistemos**

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2016) 437 final}

{SWD(2016) 438 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Kadangi teikiant paslaugas sukuriama apie 70 proc. ES BVP ir darbo vietų, siekiant kurti darbo vietas ir skatinti ekonomikos augimą ES, svarbu didinti ES paslaugų rinkų konkurencingumą. 2006 m. priimtoje Paslaugų direktyvoje nustatytos bendrosios nuostatos, kuriomis palengvintas paslaugų teikėjų įsisteigimas ir jiems suteiktos palankesnės galimybės bendrojoje rinkoje siūlyti paslaugas skirtingose valstybėse. Direktyva ES valstybėse narėse paskatintos įvairios reformos, dėl kurių per 10 metų ES BVP išaugo 0,9 proc.

Tačiau dar neišnaudota daug ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo galimybių. ES paslaugų rinkoms būtų naudingas spartesnis našumo augimas ir efektyvesnis išteklių paskirstymas. Tarpvalstybinės prekybos ir investicijų į paslaugas lygis tebėra žemas. Naikinant esamas kliūtis, trukdančias teikti paslaugas skirtingose valstybėse, bus galima stiprinti konkurenciją, todėl vartotojai turės daugiau pasirinkimo galimybių, mokės mažesnes kainas ir padaugės inovacijų. Jei šios kliūtys bus šalinamos pagal Paslaugų direktyva jau nustatytą sistemą, ES BVP gali padidėti 1,7 proc.¹. Be to, geriau veikiant paslaugų rinkoms padidėtų pramonės konkurencingumas, nes ES gamybos sektoriaus subjektai yra svarbūs paslaugų pirkėjai ir galutiniai vartotojai. Iš tiesų paslaugos ES sudaro 40 proc. galutinio gamybos produkto vertės. Todėl konkurencingas gamybos sektorius priklauso nuo gerai veikiančių paslaugų rinkų.

Dėl šių priežasčių Europos Vadovų Taryba pažymėjo, kad „sukūrus stipresnę ir teisingesnę bendrąją rinką bus padedama kurti naujas darbo vietas, skatinti našumą ir užtikrinti patrauklias sąlygas investicijoms bei inovacijoms“². Geriau veikianti vidaus rinka yra vienas iš dešimties Europos Komisijos prioritetų. 2015 m. spalio mėn. priimtoje bendrosios rinkos strategijoje Komisija paskelbė apie įvairius veiksmus, kurių reikia imtis, kad būtų sukurta tikra bendroji paslaugų rinka be sienų³. Tikslas yra aiškus – mažinti našta, kad paslaugų teikėjams būtų lengviau rasti naujų veiklos galimybių, kartu užtikrinant kokybiškas paslaugas vartotojams. Šis pasiūlymas grindžiamas bendrosios rinkos strategija.

Paslaugų direktyvoje šiems tikslams pasiekti numatyta subalansuota teisės sistema. Ja užtikrinama, kad nacionalinis reguliavimas būtų nediskriminacinis, pagrįstas ir proporcingas siekiant viešojo intereso tikslų. Be to, ja reikalaujama, kad valstybės narės sumažintų administracinio pobūdžio kliūtis, kurios praktiškai atgraso paslaugų teikėjus nuo veiklos kitose valstybėse. Šis pasiūlymas neturės poveikio Paslaugų direktyvai ir joje įtvirtintiems svarbiems principams.

Dėl šių Paslaugų direktyvoje įtvirtintų principų pavyko padaryti teigiamą pažangą, kad ES paslaugų rinkos geriau veiktų. Tačiau įvairiuose pagrindiniuose paslaugų sektoriuose dar yra kliūčių, trukdančių labiau integruoti bendrąją rinką. Visų pirma tai pasakytina apie kai kurias verslo paslaugas ir statybos sektorių, nes šių paslaugų teikėjams dažnai sunku pasinaudoti verslo galimybėmis kitose valstybėse narėse. Plėsdami veiklą į užsienį, jie patiria administracinių kliūčių. Tuo įsitikinta daug bendraujant su paslaugų teikėjais⁴. Jiems neaišku,

¹ Europos Komisija, *Update of the study on the economic impact of the Services Directive*, 2015.

² Europos Vadovų Tarybos išvados. 2016 m. birželio 28 d.

³ Komisijos komunikatas „Bendrosios rinkos tobulinimas. daugiau galimybių piliečiams ir įmonėms“, 2015 m. spalio 28 d.

⁴ Įskaitant 9 praktinius seminarus, kuriuos Komisija surengė kartu su paslaugų teikėjais pasienio regionuose.

kaip laikytis esamų taisyklių, todėl įmonės, visų pirma MVI, nėra linkusios išnaudoti verslo galimybių kitose valstybėse narėse. Paslaugų teikėjams sunku gauti informaciją apie taikytinus teisės aktų reikalavimus ir procedūras, kurias būtina atlikti norint patekti į kitos valstybės narės rinką. Be to, nacionalinėmis taisyklėmis dažniausiai atsižvelgiama tik į nacionalinius atvejus, nepaaiškinant, kaip jas reikėtų taikyti paslaugų teikėjams iš kitų ES valstybių narių. Todėl paslaugų teikėjams, mėginantiems įsteigti nuolatinę buveinę kitoje valstybėje narėje arba laikinai teikti tarpvalstybines paslaugas, dažnai sunku suprasti, kurias taisykles taikyti ir kaip tai daryti. Įvairiose valstybėse narėse taikomi administraciniai formalumai paslaugų teikėjams neretai būna sudėtingi ir brangūs.

Todėl Europos paslaugų e. kortele siekiama supaprastinti sudėtingą administravimą paslaugų teikėjams, norintiems plėsti savo veiklą į kitas valstybes nares. Kartu bus užtikrinta, kad valstybės narės galėtų taikyti pagrįstą reglamentavimą. Šia e. kortele paslaugų teikėjams būtų siūloma naudotis savanoriškai kaip alternatyviu būdu parodyti, kad yra laikomasi taikomų nacionalinių taisyklių. Naudodami šią e. kortelę, paslaugų teikėjai galėtų taikyti visiškai elektroninę ES lygmens procedūrą, kad atliktų reikalingus formalumus plėsdami veiklą į užsienį, ir taip jiems būtų suteiktas didesnis teisinis saugumas bei gerokai supaprastinti administraciniai aspektai. Turėdami e. kortelę, paslaugų teikėjai galės išvengti administracinių kliūčių, pavyzdžiui, neaiškumų dėl to, kokius reikalavimus taikyti, būtinybės pildyti skirtingas formas užsienio kalba, dokumentų vertimo, tvirtinimo ir autentifikavimo ir neelektroninių procedūrinių veiksmų. Palyginti su esama padėtimi, formalumai, susiję su e. kortelės procedūra, leistų sutaupyti daug išlaidų, gal net 50 proc. ar daugiau⁵.

Jei paslaugų teikėjas planuoja laikinai teikti paslaugą kitoje valstybėje, e. kortelę išduotų kilmės valstybė narė. Priimančioji valstybė narė galėtų prieštarauti e. kortelės išdavimui, jei pagal Paslaugų direktyvą joms jau tai leidžiama daryti dėl vienos iš 16 straipsnyje išvardytų svarbių viešojo intereso priežasčių. Gavęs e. kortelę, paslaugų teikėjas galėtų laikinai teikti tarpvalstybines paslaugas priimančiojoje valstybėje narėje. Priimančiųjų valstybių narių įgaliojimai priimti sprendimą atmesti paraišką išduoti Europos paslaugų e. kortelę nesikeičia, laikantis Paslaugų direktyvos 16 straipsnio.

Jei paslaugų teikėjas planuoja teikti paslaugas per filialą, atstovybę ar biurą kitoje valstybėje narėje, e. kortelę išduoda priimančioji valstybė narė. Tokiu atveju paslaugų teikėjas vis tiek turėtų prašyti išduoti e. kortelę savo kilmės valstybės valdžios institucijų, kurios tikrintų, ar paslaugų teikėjas yra įsisteigęs kilmės valstybėje narėje pagal joje taikytinas taisykles. Tačiau tada kilmės valstybės narės valdžios institucijos pradėtų vykdyti atitinkamą procedūrą kartu su atitinkama priimančiosios valstybės administracija, kad pastaroji galėtų nuspręsti, ar e. kortelę prašantis išduoti paslaugų teikėjas atitinka priimančiosios valstybės teisės aktų reikalavimus pagal Paslaugų direktyvą. Todėl nacionaliniams ir užsienio paslaugų teikėjams būtų taikomos tokios pat sąlygos. Gavęs e. kortelę paslaugų teikėjas galėtų teikti paslaugas per antrinę buveinę (įsteigęs filialą, atstovybę ar biurą) atitinkamoje priimančiojoje valstybėje narėje.

Europos paslaugų e. kortelė savo esme yra panaši į Europos profesinę kortelę (EPK), kuri jau yra žinoma valstybių narių valdžios institucijoms. EPK galima gauti nuo 2016 m. sausio mėn. ir ją jau turi nemažai atrinktų tikslinių profesijų atstovų, – tai rodo, kad ši paprastinimo priemonė yra praktiškai naudinga jos naudotojams. Ir Europos paslaugų e. kortelė, ir EPK yra savanoriškos elektroninės procedūros, taikomos ES lygmeniu. Paslaugų teikėjai Europos paslaugų e. kortelę naudotų savanoriškai. Pareiškėjo kilmės valstybės narės valdžios institucija

⁵ Komisijos tarnybų darbinis dokumentas „Poveikio vertinimas“, pridedamas prie Pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl Europos paslaugų e. kortelės teisinės ir veikimo sistemos, 2017 m.

veikia kaip kontaktinis centras. Be to, abi sistemos veikia pagal iš anksto nustatytus ir privalomus kilmės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės bendradarbiavimo darbo srautus, vykdomus per esamą Vidaus rinkos informacinę (IMI) sistemą. Tačiau skiriasi abiejų sistemų tikslai. Turint EPK lengviau teikti paslaugas kitose valstybėse, nes pagal Profesinių kvalifikacijų direktyvą (PKD) pripažįstamos fizinių asmenų kaip darbuotojų ar savarankiškai dirbančių paslaugų teikėjų profesinės kvalifikacijos. Europos paslaugų e. kortelė apima daug daugiau reikalavimų. Ją galėtų gauti ir savarankiškai dirbantys fiziniai asmenys, ir įmonės, norinčios teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje. Priešingai nei EPK, Europos paslaugų e. kortelė taip pat suteiktų techninių galimybių, kad būtų lengviau įvykdyti administracinius formalumus, susijusius su darbuotojų komandiravimu į valstybių narių, pranešusių Komisijai apie tai, kad jos nori šiuo tikslu pasinaudoti IMI, teritoriją. Ši galimybė pasinaudoti IMI niekaip nepakeis Direktyvoje 2014/67/ES nustatytų taikytinų taisyklių esmės. Ji taip pat apima taisykles, kurias taikant lengviau gauti skirtingose valstybėse teikiamų paslaugų draudimo apsaugą.

E. kortelė apimtų reikalavimus, taikomus pagal Paslaugų direktyvą, ir neapimtų tokių sričių kaip mokesčiai, darbas ir socialinė apsauga. Vis dėlto valstybių narių valdžios institucijos neturi reikalauti, kad e. kortelės turėtojas pateiktų informaciją, kuri jau yra e. kortelėje, vykdant paslaugų teikėjui taikomas procedūras ar formalumus, susijusius su viešojo pirkimo sutarties skyrimu, projektavimo konkursu ar koncesija, patronuojamųjų bendrovių steigimu ar filialų registravimu pagal įmonių teisę ir registravimu privalomojo socialinio draudimo sistemose. Europos paslaugų e. kortelė pirmiausia būtų taikoma verslo ir statybos paslaugoms tiek, kiek susijusiai veiklai jau taikoma Paslaugų direktyva. Abu sektoriai yra labai svarbūs ES ekonomikai⁶. Statybos ir verslo paslaugų teikėjai, plėsdami savo veiklą į užsienį, dažnai susiduria su dideliais administraciniais sunkumais. Be to, pastarąjį dešimtmetį abiejų sektorių našumas augo labai lėtai, o tarpvalstybinė prekyba ir investicijos yra ribotos apimties. Padidėjus tarpvalstybinei konkurencijai būtų galima išlaikyti ir pagerinti abiejų sektorių konkurencingumą.

Į šį pasiūlymą taip pat įtrauktos peržiūros nuostatos siekiant ateityje apsvarstyti, ar yra tinkama naikinti reglamentavimo kliūtis, ar Europos paslaugų e. kortelė yra veiksminga ir ar ją galima būtų taikyti ir kitiems sektoriams.

• **Derėjimas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Ši direktyva pateikiama kartu su reglamentu. Ja nustatoma Europos paslaugų e. kortelės teisinė ir veikimo sistema, reglamentuojant, be kita ko, tinkamumo sąlygas, kilmės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kompetenciją, Europos paslaugų e. kortelės galiojimą ir jos panaikinimo ar galiojimo sustabdymo sąlygas. Reglamentu nustatomos priemonės, kuriomis paslaugų teikėjai gali naudotis visoje ES. Be to, juo padedama spręsti klausimus, susijusius su kitose valstybėse veikiančio paslaugų teikėjo draudimo apsauga.

Šia direktyva išlaikomos visos esamos ES nuostatos dėl socialinių klausimų, darbo sąlygų (visų pirma darbuotojų komandiravimo, darbuotojų teisių ir socialinio ramsčio), sveikatos, saugos ir aplinkos apsaugos. Ja nekeičiamos ir nekvestionuojamos šiuo klausimu jau nustatytos garantijos. E. kortelėje būtų pateikiama papildoma informacija apie įmonę. Tai neturėtų jokio poveikio valstybių narių įgaliojimams atlikti patikras vietoje. Atsiradus Europos paslaugų e. kortelei, būtų toliau taikomos darbuotojų komandiravimo taisyklės pagal direktyvas 96/71/EB ir 2014/67/ES, tačiau, kad šių taisyklių būtų laikomasi, reikėtų numatyti papildomas priemones. Jei valstybės narės yra nustačiusios procedūras, kurias taikant būtų galima pateikti deklaraciją, susijusią su darbuotojų komandiravimu pagal Direktyvos 2014/67/ES 9 straipsnį, kurią reikia pildyti elektroninėmis priemonėmis, naudodamas Europos

⁶ Abiem sektoriams tenka apie 20 proc. ES BVP ir užimtumo (Eurostatas).

paslaugų e. kortelę, jos turėtojas būtų nukreiptas taikyti atitinkamas nacionalines procedūras. Europos paslaugų e. kortelę turintys paslaugų teikėjai taip pat gali pateikti šią deklaraciją per elektroninę platformą, prijungtą prie IMI, jei priimančioji valstybė narė pranešė Komisijai, kad ši galimybė turėtų būti taikoma darbuotojų komandiravimui jos teritorijoje.

Europos paslaugų e. kortelės pasiūlymu papildomos kitos politikos iniciatyvos, susijusios su bendrosios rinkos strategijoje nurodytomis paslaugomis, kad nacionaliniu lygmeniu nebūtų sudaromos tarpvalstybinio paslaugų teikimo kliūtys. Šiuo požiūriu šiuo pasiūlymu papildomas Komisijos pasiūlymas [XX] dėl direktyvos, kuria pakeičiama tvarka, pagal kurią valstybės narės turi pranešti apie leidimų išdavimo tvarkas ir reikalavimus, susijusius su paslaugomis.

Šis pasiūlymas taip pat bus papildytas Bendrųjų skaitmeninių vartų iniciatyva, paskelbta 2017 m. bendrosios rinkos strategijoje. Sukūrus Bendruosius skaitmeninius vartus, dėl kurių 2016 m. rudenį vyko viešos konsultacijos, bus naikinami esami įmonių ir piliečių informavimo trūkumai integruojant, papildant ir pagerinant reikiamą ES ir nacionalinio lygmens elektroninę informaciją. Jie taip pat bus susieti su pagalbos paslaugomis. Be to, šia iniciatyva bus siekiama toliau skatinti piliečiams ir įmonėms, įgyvendinančioms savo bendrosios rinkos suteikiamas teises, svarbių nacionalinių procedūrų skaitmeninimą. Numatoma, kad Bendrieji skaitmeniniai vartai apims daugiau sektorių nei ši iniciatyva.

Pavyzdžiui, Europos paslaugų e. kortelė turėtų būti visiškai suderinta ir standartizuota tarpvalstybinių paslaugų teikimo priemonė, todėl sumažėtų su reikalavimų įvykdymu susijusios išlaidos konkrečiose paslaugų rinkose, kuriose daugiausia vyrauja MVĮ. Ja siekiama administracinio paprastinimo dalyvaujant valstybei narei, iš kurios yra kilęs paslaugų teikėjas, tačiau ši (kilmės) valstybė narė nėra įgaliota nurodyti, kokius reikalavimus paslaugų teikėjas turi atitikti kitose valstybėse narėse. Pagal Europos paslaugų e. kortelės sistemą būtų kitos valstybės narės turėtų informuoti apie iš anksto apibrėžtą ir visiškai standartizuotą darbo srautą ir užtikrinti jam atitiktį. Ši procedūra bus susieta su Bendraisiais skaitmeniniais vartais, todėl jos naudotojams bus nesunku ją surasti.

Europos paslaugų e. kortelės diegimas bus visiškai suderintas su Bendrųjų skaitmeninių vartų projekto plėtra ir bus laikomasi e. valdžios veiksmų plane nustatytų principų (visų pirma, skaitmeninimo, sąveikumo, tarpvalstybiškumo, vienkartinio duomenų pateikimo ir buvimo integraciniu iš principo)⁷.

Galiausiai šiuo pasiūlymu papildoma Komisijos vykdymo užtikrinimo politika, kurią ji įgyvendina lygiagrečiai, siekdama kovoti su nepagrįstais ar neproporcingais nacionaliniais įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas apribojimais.

Ši direktyva bus įgyvendinama naudojant Vidaus rinkos informacinę sistemą (IMI), nustatytą IMI reglamentu⁸. Nuo 2011 m. IMI sistema gali naudotis apie 5 000 valdžios institucijų; dėl jos nuolat rengiamos vartotojų apklausos ir jos galimybės, susijusios su 2016 m. sausio mėn. įdiegta Europos profesinė kortelė, jau yra įrodytos.

• **Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Ši direktyva ir siūlomas reglamentas, kuriuo nustatoma Europos paslaugų e. kortelė, visiškai atitinka kitas Sąjungos politikos sritis, visų pirma tas, kuriomis siekiama tų pačių administracinio paprastinimo ir reikalavimų paslaugų teikėjams mažinimo tikslų.

⁷ 2016–2020 m. ES e. valdžios veiksmų planas. Valdžios skaitmeninių permainų spartinimas, COM(2016)179.

⁸ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą, kuriuo panaikinamas Komisijos sprendimas 2008/49/EB (VRI reglamentas) (OL L 316, 2012 11 14, p. 1).

Paprastinant formalumus, susijusius su dokumentais, būtų atidžiai vadovaujamasi sprendimais, kurie turės būti nustatyti pagal Reglamentą (ES) 2016/1191 dėl laisvo piliečių judėjimo skatinimo paprastinant tam tikrų viešųjų dokumentų pateikimo reikalavimus Europos Sąjungoje⁹.

Profesinių kvalifikacijų pripažinimo srityje 2013 m. buvo įdiegta panaši priemonė, kuria skatinama paprastinti administracinius formalumus – minėta Europos profesinė kortelė, nuo 2016 m. sausio mėn. išduodama tam tikrų profesijų atstovams (slaugytojams, vaistininkams, fizioterapeutams, kalnų gidams ir nekilnojamojo turto agentams). Siekiant išvengti dubliavimosi rizikos, šiuo pasiūlymu užtikrinama, kad specialistai, kurie gali prašyti išduoti Europos profesinę kortelę, negalėtų gauti Europos paslaugų e. kortelės.

Pagal Europos paslaugų e. kortelės procedūrą koordinuojančiosios institucijos ir kompetentingos institucijos turi naudotis visais prieinamais sujungtais nacionaliniais registrais, įskaitant sujungtus įmonių registrus (BRIS), kaip to reikalaujama pagal Direktyvą 2009/101/EB, ir sujungtais nemokumo registrais pagal Reglamentą (ES) Nr. 2015/848, prieš imdamosi bet kurios kitos priemonės šios procedūros tikslais gauti ar patikrinti anksčiau gautą informaciją.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

• Teisinis pagrindas

Šie teisėkūros veiksmai patenka į pasidalijamosios kompetencijos sritį pagal SESV 4 straipsnio 2 dalies a punktą. Jais siekiama palengvinti įsisteigimą ir paslaugų teikimą bendrojoje rinkoje, toliau plėtojant ir įgyvendinant bendruosius įsisteigimo teisės ir laisvės teikti tarpvalstybines paslaugas principus, atitinkamai įtvirtintus SESV 49 ir 56 straipsniuose ir Paslaugų direktyvoje. Ši direktyva grindžiama SESV 53 straipsnio 1 dalimi ir 62 straipsniu, kurie yra bendras pagrindas siekti įsisteigimo laisvės ir atitinkamai nuostatų, susijusių su galimybe verstis savarankiškai dirbančio asmens veikla, teisinis pagrindas.

• Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)

Bendras šio teisės akto pasiūlymo tikslas – užtikrinti sklandų ES bendrosios paslaugų rinkos, kuri neapsiriboja vienos valstybės narės teritorija, o apima visą ES teritoriją, veikimą. Atsižvelgiant į tarpvalstybinį ES bendrosios rinkos pobūdį ir būtinybę kuo darniau sureguliuoti tarpvalstybinius atvejus, būtų efektyvu naudoti esamą visoje ES veikiančią IT priemonę (IMI sistemą), ir tai galima užtikrinti tik ėmusiems veiksniams ES lygmeniu.

Be to, direktyvoje numatytos taisyklės, visų pirma susijusios su koordinuojančiųjų institucijų vaidmeniu valstybių narių lygmeniu, pagal kurias valstybėms narėms paliekama atsakomybė nustatyti atitinkamą įstaigą, kuri laikytųsi šių taisyklių pagal savo administracinį suskirstymą nacionaliniu lygmeniu.

• Proporcingumo principas

Šia direktyva nustatytos priemonės yra proporcingos jos tikslui toliau integruoti paslaugų rinkas ES lygmeniu, sudarant sąlygas didesnei rinkos dinamikai ir tarpvalstybinei konkurencijai. Jos taip pat yra proporcingos skaidrumo didinimo, išlaidų mažinimo ir procedūrų bei reikalavimų, kuriuos valstybės narės nustato paslaugų teikėjams tarpvalstybiniais atvejais, paprastinimo tikslams. Be to, jos grindžiamos esama ES lygmens IT

⁹ 2016 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1191, kuriuo skatinamas laisvas piliečių judėjimas supaprastinant tam tikrų viešųjų dokumentų pateikimo Europos Sąjungoje reikalavimus ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 (OL L 200, 2016 7 26, p. 1).

priemone – iš ES biudžeto finansuojama IMI sistema, kurią nacionalinės administracijos jau naudoja. Nustatant ES lygmens procedūrą IMI sistema bus tik šiek tiek pakoreguota, todėl ES ir nacionaliniu lygmeniu išlaidos bus nedidelės. Šios nedidelės išlaidos įvertintos atsižvelgiant į esamas panašias procedūras, pavyzdžiui, Europos profesinę kortelę.

Šios priemonės neaprepia daugiau, nei būtina tam, kad būtų išspręstos nustatytos problemos ir pasiekti nustatyti tikslai. Nors taikant ES lygmens procedūrą aktyvų vaidmenį turi atlikti valstybių narių administracijos, finansinės pastangos, kurių gali tikėtis valstybės narės, bus nedidelės, nes bus naudojama Vidaus rinkos informacinė sistema, t. y. jau esanti platforma, sukurta pasitelkus ES lėšas. Be to, didesnės konkurencijos paslaugų rinkose perspektyvos, atsiradusios naudojant Europos paslaugų e. kortelę, daugėjant rinkos dalyvių ir didėjant apyvartai turės teigiamą poveikį valstybių narų ekonomikai.

Paslaugų teikėjai Europos paslaugų e. kortelę naudos savanoriškai.

- **Pasirinkta priemonė**

Ši direktyva grindžiama SESV 53 ir 62 straipsniais, pagal kuriuos ES teisės aktų leidėjui leidžiama priimti tik direktyvas. Joje numatytos nuostatos dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su galimybe verstis tam tikra paslaugų veikla, derinimo. Be to, joje patikslinama, kokį konkretų poveikį turi Europos paslaugų e. kortelė norint patekti į kitos valstybės narės rinką.

3. EX-POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Ex post vertinimas ir (arba) galiojančių teisės aktų tinkamumo patikrinimas**

Rengdama šį pasiūlymą Komisija išsamiai įvertino Paslaugų direktyvą. Šis įvertinimas parodė, kad Paslaugų direktyvos įgyvendinimas iki šiol buvo veiksmingas tik iš dalies. Paslaugų direktyva pavyko padidinti ekonomikos augimą, valstybėms narėms vykdant reformas. Vis dėlto pagrindinių paslaugų sektorių (pvz., verslo ir statybos paslaugų) teikėjai vis dar patiria nemažai kliūčių. Be to, nepakankamai išnaudojama valstybių narių tarpusavio administracinio bendradarbiavimo sistema. 2015 m. atlikus išsamią vieno langelio principu grindžiamų sistemų veikimo ir naudojimo analizę padaryta išvada, kad dauguma vieno langelio principu grindžiamų sistemų dar nepadėjo supaprastinti administravimo laikinojo tarpvalstybinių paslaugų teikimo ar įmonių steigimo srityse taip, kaip buvo numatyta.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Komisija atliko kelias analizes ir surengė keletą konsultacijų, kad surinktų duomenų apie esamas kliūtis, trukdančias bendrajai paslaugų rinkai visiškai veikti ir nuo 2014 m. daugiau dėmesio skyrė praktiniam nuostatų poveikiui vietoje. Atliktas nacionalinės paslaugų rinkų reformos ir paslaugų teikėjų galimybės naudotis draudimu ekonominis vertinimas. Be to, 2014, 2015 ir 2016 m. vykstant Bendrosios rinkos forumui buvo surengti suinteresuotųjų šalių praktiniai seminarai. Jų metu buvo analizuojami mažųjų ir vidutinių įmonių patiriami sunkumai plėtojant veiklą tarpvalstybinėse regioninėse rinkose arba konkretūs sunkumai, kylantys paslaugų (visų pirma verslo ir statybos paslaugų) sektoriuose, kuriems neigiamą poveikį daro mažos apimties tarpvalstybinė prekyba ir mažos investicijos ES lygmeniu. Surinkus informaciją paaiškėjo, kad, nors pastaraisiais metais pasistūmėta į priekį, kelių ekonomiškai svarbių sektorių paslaugų teikėjai, siekiantys išplėsti savo veiklą į kitas valstybes nares, vis dar patiria įvairių kliūčių.

Suinteresuotosios šalys skirtingai vertino galimybes patobulinti sistemą, taikomą paslaugų rinkoms ES ir nacionaliniu lygmeniu. Šia direktyva nekeičiamos jokios esminės taisyklės dėl tarpvalstybinio paslaugų teikimo, nustatytos Paslaugų direktyvoje, taip pat nekeičiamos jokios taisyklės, susijusios su darbuotojų komandiravimu, sveikata ir sauga ar aplinkos apsauga. Suinteresuotosios šalys beveik vienbalsiai nesutinka su bet koku Paslaugų direktyvos persvarstymu.

Viešos konsultacijos vyko nuo 2016 m. gegužės 3 d. iki liepos 26 d. Konsultuojantis buvo papildomai gautos suinteresuotųjų šalių nuomonės, taip pat tiesiogiai sužinota apie patirtį, susijusią su šiame paslaugų sektoriuje išlikusiomis kliūtimis, visų pirma trukdančiomis teikti tarpvalstybines paslaugas Europos Sąjungoje.

Po visų šių konsultacijų paaiškėjo, kad nacionaliniu lygmeniu vis dar taikomi nepagrįsti ar neproporcingi reikalavimai, kurie yra nenaudingi bendrosios rinkos paslaugų teikėjams ir paslaugų gavėjams. Be to, sužinota, kokios reakcijos politikos srityje tikimasi iš suinteresuotųjų šalių. Dauguma jų pritarė poreikiui naikinti likusias tarpvalstybinio paslaugų teikimo kliūtis ir padėti tokiais atvejais apsidrausti, kartu išlaikant ES *acquis* socialinėje, užimtumo, sveikatos ir saugos ar aplinkos srityje ir vykdant plačių užmojų įgyvendinimo užtikrinimo politiką. Šioje srityje Komisija 2016 m. lapkričio mėn. priėmė išsamų vykdymo užtikrinimo teisės aktų rinkinį, siekdama naikinti neproporcingus paslaugų srities apribojimus devyniose valstybėse narėse.

Šiai iniciatyvai, kuria siekta stiprinti tarpvalstybinių paslaugų rinkų plėtrą, Konkurencingumo taryba pritarė 2016 m. vasario 29 d. savo išvadose dėl bendrosios rinkos strategijos¹⁰, o Europos Vadovų Taryba – 2016 m. birželio 28 d. savo išvadose¹¹. Jai pritarė ir Europos Parlamentas 2016 m. gegužės 26 d. priimtoje rezoliucijoje dėl bendrosios rinkos strategijos¹².

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Rengiant šį direktyvos pasiūlymą buvo pasinaudota ir 2010–2011 m. valstybių narių tarpusavio vertinimo proceso, ir 2011–2012 m. atliktų veiksmingumo patikrinimų, ir 2012–2013 m. atlikto tarpusavio vertinimo rezultatais. Be to, daug informacijos suteikė įvairių viešų konsultacijų rezultatai, įskaitant 2016 m. vasarą surengtą konsultaciją.

Komisija taip pat rėmėsi reguliariais informacijos mainais techniniu lygmeniu savo ekspertų grupėje dėl Paslaugų direktyvos įgyvendinimo.

- **Poveikio vertinimas**

Rengiant šią iniciatyvą buvo atliktas poveikio vertinimas. Pakartotinai pateiktoje ataskaitoje atsižvelgiama į Reglamentavimo patikros valdybos rekomendacijas, kurias ji pateikė 2016 m. spalio 14 d. pradinėje neigiamoje nuomonėje,¹³ taip pat į papildomus aspektus, kuriuos valdyba nurodė 2016 m. lapkričio 8 d. galutinėje teigiamoje nuomonėje¹⁴. Visų pirma buvo aiškiau apibrėžta problema ir poveikio vertinimo apimtis, įvairios politikos galimybės sugrupuotos į aiškiai atpažįstamų galimybių rinkinius ir tiksliau apskaičiuota, kiek sumažės administracinės išlaidos.

Atskiros politikos galimybės buvo apsvaistytos poveikio vertinime ir sugrupuotos į politikos galimybių „rinkinius“. Buvo nagrinėti šie politikos galimybių rinkiniai:

¹⁰ [Tarybos išvados dėl paslaugų ir prekių bendrosios rinkos strategijos, 2016 m. vasario 29 d.](#)

¹¹ [2016 m. birželio 28 d. Europos Vadovų Tarybos išvados.](#)

¹² [2016 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendrosios rinkos strategijos.](#)

¹³ Svarbiausios valdybos rekomendacijos, kurias ji pateikė pradinėje nuomonėje dėl poveikio vertinimo: aiškiau apibrėžti problemą, persvarstyti įvairių galimybių pobūdį ir formuluotes ir pateikti daugiau informacijos apie galimas valstybių narių išlaidas bei suinteresuotųjų šalių nuomones.

¹⁴ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

- pirmajame galimybių rinkinyje numatyta, kad paslaugų teikėjas galės gauti pažymą apie įsisteigimą kilmės valstybėje narėje pagal teisės aktų reikalavimus ir patvirtinimą, kad esama draudimo apsauga aprėpia veiklą kilmės valstybėje narėje;
- pagal antrąjį galimybių rinkinį paslaugų teikėjas galėtų naudotis ES lygmens procedūra, kad būtų lengviau patekti į kitos valstybės narės rinką, įskaitant pažangų elektroninį mechanizmą, prijungtą prie IMI, kad būtų lengviau įvykdyti su komandiruotaisiais darbuotojais susijusius formalumus, kuriais priimančioji valstybė narė gali nuspręsti pasinaudoti. Be to, būtų naikinamos praktinės kliūtys, susijusios su draudimu tarpvalstybiniais atvejais;
- trečiuoju galimybių rinkiniu būtų papildyta 2 alternatyva ir būtų mažinami reguliavimo skirtumai įvairiose svarbiose veiklos srityse (architektūros, inžinerijos ir apskaitos paslaugų), derinant tam tikrus reikalavimus, taikytinus šių trijų rūšių paslaugų teikėjams (būtent teisinės formos reikalavimai, reikalavimai dėl akcijų procentinės dalies, kuri turi priklausyti specialistams, ir daugiadalykės veiklos vykdymo apribojimais);
- ketvirtuoju galimybių rinkiniu 3 rinkinys būtų papildytas konkrečiais sprendimais, kuriais būtų siekiama spręsti minėtus reglamentavimo skirtumus, susijusius su antriniu įsisteigimu (filialai ir atstovybės), netaikant užsienio paslaugų teikėjams tam tikrų reikalavimų ir leidžiant priimančiajai valstybei narei nustatyti alternatyvias garantijas.

Pirmuoju rinkiniu siekiama tam tikro paprastinimo poveikio, tačiau jis yra mažesnis, palyginti su kitų rinkinių daromu poveikiu. Nors 3 ir 4 rinkiniai turėtų net didesnę poveikį nei 2 rinkinys, nes jais siekiama naikinti ir reglamentavimo kliūtis (ne tik paprastinti administravimą), Komisija nusprendė pasirinkti 2 rinkinį, vadovaudamasi toliau nurodytais motyvais. Labiausiai ribojančių reikalavimų, kuriuos apima 3 ir 4 rinkiniai, panaikinimas imantis tikslinių vykdymo užtikrinimo veiksmų ir papildomai pateikiant konkrečias rekomendacijas, skirtas visai paslaugų teikėjo profesijos reglamentavimo sistemai, atrodo proporcingesnis už teisės akto pasiūlymą, kuris apimtų minimalų tam tikrų reikalavimų derinimą tam tikruose paslaugų sektoriuose. Be to, 4 rinkinys atmetamas ir todėl, kad juo būtų skatinamas suvokimas, kad šis sprendimas bus grindžiamas kilmės šalies požiūriu, pagal kurį užsienio paslaugų teikėjams būtų taikomi tik jų kilmės valstybės narės teisės aktai, todėl atsirastų atvirkštinė vidaus paslaugų teikėjų diskriminacija.

Tikimasi, kad dėl šio rinkinio padidės tarpvalstybines paslaugas teikiančių paslaugų teikėjų teisinis tikrumas ir jie sutaupys išlaidų. Dėl jo galėtų padidėti rinkos dinamika ir konkurencijos lygis ir taip padidėtų pasirinkimo galimybės ir pridėtinė vertė vartotojams.

• **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Siūloma direktyva bus pagerinta reglamentavimo kokybė, susijusi su paslaugų teikėjų galimybe patekti į rinką, ir supaprastinta tvarka, pagal kurią paslaugų teikėjams suteikiama galimybė patekti į kitos valstybės narės rinką. Dėl to kilmės valstybių narių prerogatyvos pagal Paslaugų direktyvą nesikeis.

• **Pagrindinės teisės**

Šiuo pasiūlymu skatinamos Pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintos teisės. Kalbant konkrečiau, asmens duomenų apsauga užtikrinama pagal Chartijos 8 straipsnį. Be to, pagrindinis šios iniciatyvos tikslas – palengvinti įsisteigimo teisę ir teisę teikti paslaugas bet kurioje valstybėje narėje, kaip nurodyta Chartijos 15 straipsnio 2 dalyje, užtikrinant, kad net ir netiesiogiai

nebūtų diskriminuojama dėl pilietybės (papildomai įgyvendinant Chartijos 21 straipsnio 2 dalį). Be to, ES lygmens procedūra siekiama nustatyti nešališką, teisingą ir pakankamai greitą procedūrą, taip pat kalbant apie Komisijos dalyvavimą, kaip reikalaujama pagal Chartijos 41 straipsnį. Galiausiai būtina tinkamai atsižvelgti į draudimą piktnaudžiauti teisėmis, būtent laisve teikti paslaugas, kaip nurodyta Chartijos 54 straipsnyje.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Tikimasi, kad pasiūlymas turės tokį poveikį ES biudžetui, kad būsimoji Europos paslaugų e. kortelė veiks per Vidaus rinkos informacinę (IMI) sistemą kaip pagrindinį tinklą. IMI sistemą reikės pritaikyti taip, kad ji aprėptų Europos paslaugų e. kortelės procedūrą ir saugojimo reikalavimus, taip pat įdiegti kai kurias papildomas funkcijas, būtent viešąją sąsają paslaugų teikėjams, jungtis su kitomis reikiamomis sistemomis ir administravimo funkciją nacionalinės valdžios institucijoms. Taip yra todėl, kad Europos paslaugų e. kortelės tikslais IMI sistema bus naudojama kaip priemonė veiksmingai keisti informacija ir kompetentingoms institucijoms teikti tarpusavio pagalbą tam tikroje valstybėje narėje, nepaveikiant kitų valstybių narių taikomų sprendimų.

Poveikis ES biudžetui bus nedidelis, nes naudojant IMI sistemą Europos paslaugų e. kortelei remti bus pasiekta didelė masto ir apimties ekonomija. Be to, pagrindiniai esami IMI sistemos pajėgumai ir šiuo metu kuriami pajėgumai didele dalimi atitinka Europos paslaugų e. kortelės reikalavimus. Taigi adaptavimo ir plėtros sąnaudos bus gerokai mažesnės.

Vis dėlto visos būtinos skirti lėšos bus gautos jas perskirstant; be asignavimų, jau numatytų oficialioje Komisijos finansinėje programoje, nenumatomas joks kitas poveikis ES biudžetui.

5. KITI ASPEKTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Pirmasis direktyvos vertinimas numatytas praėjus 36 mėnesiams po jos perkėlimo į nacionalinę teisę dienos, o vėliau – ne rečiau kaip kas penkerius metus. Valstybės narės, paslaugų teikėjai, socialiniai partneriai ir kitos suinteresuotosios šalys taip pat bus kviečiamos įvertinti, kaip iniciatyva veikia. Bus svarstomi konkretūs rodikliai, kuriais remiantis būtų galima įvertinti direktyvos poveikį, pavyzdžiui, kiek paslaugų teikėjų naudoja Europos paslaugų e. kortelę, jų patirtis, susijusi su administracine našta, taikomų procedūrų sparta ar kiek kartų valstybės narės keitėsi informacija.

- **Aiškinamieji dokumentai (direktyvoms)**

Šiuo pasiūlymu nereikalaujama aiškinamųjų dokumentų, kad visos nuostatos būtų perkeltos į nacionalinę teisę. Tačiau Komisija pateiks gaires dėl visų darbo srautų ir administracinių priemonių taikymo pagal siūlomą reglamentą, kad Europos paslaugų e. kortelė būtų pradėta naudoti. Šios gairės bus pateiktos priėmus visus būtinus deleguotuosius ir įgyvendinimo aktus, numatytus pagal šią direktyvą ir siūlomą reglamentą.

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

Pasiūlymą sudaro šios nuostatos:

1 straipsnyje nurodytas direktyvos dalykas – nustatyti Reglamentu [EPK reglamentas] nustatytos Europos paslaugų e. kortelės teisinę ir veikimo sistemą, išdėstant taisykles, kuriomis reglamentuojama e. kortelės turėtojo galimybė verstis paslaugų veikla ir vertimasis ja.

2 straipsnyje nustatyta šios direktyvos taikymo sritis, kuri apima jos priede išvardytas verslo ir statybos paslaugas. Į priedą neįtraukta veikla, kuriai taip pat visiškai ar iš dalies netaikoma Direktyva 2006/123/EB.

Jame taip pat nurodyta, kad, kaip ir Direktyva 2006/123/EB, ši direktyva neturi poveikio visuotinės ekonominės svarbos paslaugų apibrėžimui, organizavimui ar konkurencijos teisės reglamentuojamoms taisyklėms. Šis straipsnis neturi poveikio kultūrų ar kalbų įvairovei ar žiniasklaidos pliuralizmui. Galiausiai direktyva neturi įtakos bendrosios baudžiamosios teisės, darbo teisės, mokesčių teisės ar socialinės apsaugos teisės nuostatomis.

Paaiškinta, kad, kaip ir Direktyva 2006/123/EB, ši direktyva netaikoma, jei ji prieštarauja kitiems Sąjungos aktams, kuriais reglamentuojami konkretūs galimybės verstis arba vertimosi paslaugų veikla konkrečiuose sektoriuose ar konkrečių profesijų atstovams aspektai. Jame taip pat pabrėžiama, kad ši direktyva neturi poveikio direktyvoms 96/71/EB ir 2014/67/ES darbuotojų komandiravimo atžvilgiu.

3 straipsnyje pateikiamos atitinkamos direktyvos sąvokų apibrėžtys.

4 straipsnyje paaiškinama Europos paslaugų e. kortelės įrodomoji galia, kalbant apie įsisteigimą paslaugų teikėjo kilmės valstybėse narėse, iš kurių jis plečia savo veiklą pasinaudodamas e. kortele.

5 straipsnyje detalizuojamas poveikis, kurį sukelia Europos paslaugų e. kortelė, kuri yra e. kortelės turėtojo gebėjimo teikti paslaugas priimančiosios valstybės narės teritorijoje laikinai ar per joje esantį filialą, atstovybę ar biurą įrodymas. Išdavus e. kortelę priimančioji valstybė narė nebegali jos turėtoji nustatyti su paslaugų teikimu susijusių išankstinių leidimų ir išankstinio pranešimo sistemų pagal savo nacionalinius įstatymus; ši išankstinė patikra jau bus atlikta vykdant Europos paslaugų e. kortelės išdavimo procedūrą. Vis dėlto vykdant Europos paslaugų e. kortelės išdavimo procedūrą negali būti taikomos išankstinės patikros, kurios yra labai sudėtingos arba susijusios su kitų įmonių atranka. E. kortelės turėtojams, kaip ir kitiems paslaugų teikėjams, toliau taikomos *ex post* patikros.

6 straipsniu visų valstybių narių valdžios institucijoms nustatoma pareiga, kad prašant pateikti informaciją, kuri yra reikalinga atliekant procedūras ar formalumus, iš e. kortelės turėtojų nebūtų reikalaujama pateiktą informaciją, kuri jau yra Europos paslaugų e. kortelėje.

7 straipsnyje nustatyta, kad Europos paslaugų e. kortelė yra neriboto galiojimo, nebent jos galiojimas būtų sustabdytas, ji būtų atšaukta ar panaikinta, ir kad ji apima visą priimančiosios valstybės narės teritoriją. Leidimai dėl papildomų filialų, atstovybių ar biurų taikomi ir toliau, jei tik jie yra leidžiami pagal Direktyvą 2006/123/EB.

8 straipsnyje nustatyta, kad paraišką dėl e. kortelės reikėtų pateikti priimančiosios valstybės narės koordinuojančiajai institucijai.

9 straipsniu paraiškos dėl Europos paslaugų e. kortelės neleidžiama pateikti tiems paslaugų teikėjams, kurie jau gali pradėti naudoti Europos profesinę kortelę.

10 straipsniu apsaugoma valstybių narių teisė remtis tomis svarbiomis viešojo intereso priežastimis, kurios atitinka Direktyvą 2006/123/EB.

11 straipsnyje apibūdintos patikros ir Europos paslaugų e. kortelės paraiškos pildymo užduotys, kurias turi atlikti kilmės valstybės narės koordinuojančioji institucija prieš perduodama šią paraišką atitinkamai priimančiosios valstybės narės institucijai. Jame taip pat numatyti žalos atlyginimo mechanizmai, susiję su kilmės valstybės narės koordinuojančiosios institucijos veiksmais ar neveikimu.

12 straipsnyje apibūdinti Europos paslaugų e. kortelės išdavimo, kai ketinama laikinai teikti tarpvalstybines paslaugas, procedūros etapai. Koordinuojančioji institucija praneša apie priimančiojoje valstybėje narėje taikytinus reikalavimus, kai į ją atvykstančiam paslaugų teikėjui suteikiama galimybė teikti paslaugas, arba ji praneša apie motyvuotą priimančiosios valstybės narės sprendimą prieštarauti tam, kad būtų išduota e. kortelė, ir šis sprendimas yra privalomas kilmės valstybės narės koordinuojančiajai institucijai. Jei per dvi savaites nepranešama apie prieštaravimą, siunčiamas perspėjimas ir priimančioji valstybė narė į jį gali sureaguoti dar per dvi savaites. Pasibaigus šiam laikotarpiui e. kortelė išduodama aiškiai arba numanomai. Ši nuostata apima teisę į žalos atlyginimą dėl priimančiosios valstybės narės ar kilmės valstybės narės koordinuojančiosios institucijos sprendimų.

13 straipsnyje apibūdinti Europos paslaugų e. kortelės išdavimo procedūros etapai, jeigu paslaugas ketinama teikti įsteigus filialą, atstovybę ar biurą. Priimančiosios valstybės narės koordinuojančioji institucija praneša apie jos teritorijoje taikytinus reikalavimus, kad paslaugų teikėjui būtų suteikta galimybė teikti paslaugas. Pareiškėjas turi įrodyti, kad laikosi reikalavimų. Jei kartu su pareiškėju buvo įvykdyta tinkama procedūra ir nepaisant to, kad yra pateiktas perspėjimas dėl reagavimo, priimančiosios valstybės narės koordinuojančioji institucija nepriima sprendimo, e. kortelė išduodama. Ši nuostata apima teisę į žalos atlyginimą dėl priimančiosios valstybės narės ar kilmės valstybės narės koordinuojančiosios institucijos sprendimų.

14 straipsniu nustatomas nacionaliniu lygmeniu taikomas vienkartinio duomenų pateikimo principas, pagal kurį Europos paslaugų e. kortelės pareiškėjas neprivalo dar kartą pateikti priimančiosios valstybės narės institucijų turimos informacijos ir dokumentų.

15 straipsnyje išvardyti įvykiai priimančiojoje valstybėje narėje, dėl kurių Europos paslaugų e. kortelė turi būti atšaukiama ar sustabdomas jos galiojimas.

16 straipsnyje išvardyti įvykiai kilmės valstybėje narėje, dėl kurių turi būti atšauktos visos Europos paslaugų e. kortelės, anksčiau išduotos atitinkamam paslaugų teikėjui ir dėl atitinkamos paslaugų veiklos, ar turi būti sustabdytas jų galiojimas.

17 straipsnyje nustatytas priimančiosios valstybės narės ir kilmės valstybės narės vaidmuo sustabdant Europos paslaugų e. kortelės galiojimą, atšaukiant šią e. kortelę arba kortelės turėtojo prašymu panaikinant Europos paslaugų e. korteles. Juo nustatoma atitinkamiems e. kortelės turėtojams skirta konsultacijos procedūra.

18 straipsniu reglamentuojamas 12 ir 13 straipsniuose numatytų Komisijos deleguotųjų įgaliojimų įgyvendinimas.

19 straipsnyje apibrėžiamas komitetas, padedantis Komisijai priimti įgyvendinamuosius aktus ir patvirtinti taikytiną procedūrą pagal Reglamentą (ES) Nr. 182/2011.

20 ir 21 straipsniais Komisijai nustatomi šios direktyvos poveikio stebėsenos ir peržiūros įpareigojimai.

22 straipsniu reglamentuojamas šios direktyvos nuostatų perkėlimas į nacionalinę teisę ir jų taikymas. Numatytos datos yra tokios pat kaip ir siūlomame reglamente, kuriuo nustatoma Europos paslaugų e. kortelė.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl Reglamentu ... [EPK reglamentas] nustatytos Europos paslaugų e. kortelės teisinės ir veikimo sistemos

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį ir 62 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹⁵,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę¹⁶,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) Sutartimi dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) paslaugų teikėjams valstybėse narėse užtikrinama įsisteigimo laisvė ir laisvė teikti paslaugas tarp valstybių narių;
- (2) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB¹⁷ buvo nustatytos bendrosios nuostatos, kuriomis paslaugų teikėjams palengvinama galimybė naudotis įsisteigimo laisve ir laisvas paslaugų judėjimas. Joje, be kita ko, numatyta, kad valstybės narės turėtų pasirūpinti administraciniu supaprastinimu, pavyzdžiui, siūlydamos elektronines procedūras kontaktiniuose centruose, taip pat paprastinti esamas procedūras ir patvirtintų dokumentų poreikį, ir kuo geriau naudoti nebylaus patvirtinimo sistemą. Direktyva taip pat nustatoma sistema, kuria skatinamas laikino paslaugų teikimo kitoje valstybėje narėje laisvė;
- (3) Direktyvoje 2006/123/EB reikalaujama, kad valstybės narės turėtų kontaktinius centrus ir aprūpintų juos naujausia informacija, kad paslaugų teikėjas, norintis įsisteigti ar teikti paslaugas, galėtų surasti visą reikšmingą informaciją apie reikalavimus, kuriuos reikia įvykdyti, ir e. procedūras, susijusias su visais formalumais, leidimais ir pranešimais. Tačiau paslaugų teikėjai vis dar patiria daug išlaidų, kol randa reikiamos informacijos, ir jiems sudėtinga nuotoliniu būdu laikytis nacionalinių procedūrų, visų pirma konkrečiam sektoriui taikomų reikalavimų. Iš esmės skirtingų valstybių narių valdžios institucijos turėtų bendradarbiauti per Vidaus rinkos informacinę (IMI) sistemą – tai IT platforma, skirta keistis informacija

¹⁵ OL C, , p. .

¹⁶ OL C, , p. .

¹⁷ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006 12 27, p. 36).

tarpvalstybiniu mastu ir teikti tarpusavio pagalbą pagal tą direktyvą. Nors valdžios institucijos kartais abejoja, ar paslaugų teikėjas yra teisėtai įsisteigęs kitoje valstybėje narėje, IMI numatytos bendradarbiavimo galimybės šiuo metu nėra visiškai išnaudotos. Dėl formalumų, susijusių su leidimais ir pranešimais, neretai reikia pateikti popierinius dokumentus, kurių vertimas brangiai kainuoja. Informacijos apie šias kliūtis nėra internete arba jos labai mažai, ji neišsami, išsklaidyta ir ją sunku aiškinti atsižvelgiant į konkrečias paslaugų teikėjo, plečiančio savo veiklą į užsienį, aplinkybes, nes dažnai nacionalinės taisyklės yra skirtos tik vidaus situacijoms. Paslaugų teikėjams dažnai tenka pateikti informaciją ir dokumentus iš naujo;

- (4) dėl esamų reikalavimų paslaugų teikėjams sunku ir nepatrauklu plėsti veiklą vidaus rinkoje, nes skirtingos valdžios institucijos taiko daug skirtingų leidimų išdavimo tvarkų, ir įsisteigimo srityje nėra tarpusavyje pripažįstamos sąlygos, kurios anksčiau buvo įvykdytos kitose valstybėse narėse, o jeigu tarpvalstybinės paslaugos teikiamos laikinai, taikomi neproporcingi ar nepagrįsti apribojimai. Todėl paslaugų teikėjai, plėsdami savo veiklą į kitas valstybes, patiria įvairių neproporcingų išlaidų, kad įvykdytų taikomus reikalavimus;
- (5) tarpvalstybinė prekyba ir tarpvalstybinės investicijos į tam tikras verslo ir statybos paslaugas yra labai menkos, tai reiškia, kad esama potencialo geriau integruoti paslaugų rinkas ir likusiems ekonomikos sektoriams daromas didelis neigiamas poveikis. Dėl tokių prastų rezultatų nėra visiškai išnaudojamos didesnio augimo ir darbo vietų kūrimo bendrojoje rinkoje galimybės;
- (6) šia direktyva siekiama supaprastinti įsisteigimą ir paslaugų teikimo laisvę bendrojoje rinkoje, toliau plėtoti ir įgyvendinti bendruosius įsisteigimo teisės ir laisvės teikti tarpvalstybines paslaugas principus, atitinkamai įtvirtintus SESV 49 ir 56 straipsniuose, taip pat Direktyvoje 2006/123/EB. Ji turėtų būti grindžiama SESV 53 straipsnio 1 dalimi, susijusia su įsisteigimo laisve ir galimybe verstis savarankiškai dirbančio asmens veikla, taip pat SESV 62 straipsniu, pagal kurį minėta nuostata taikytina paslaugoms;
- (7) kad būtų lengviau pradėti paslaugų teikimo veiklą ir ją vykdyti, ši direktyva grindžiama Direktyva 2006/123/EB, tačiau ja niekaip nekeičiamos jos taisyklės. Palyginti su Paslaugų direktyvoje nustatyta taikymo sritimi, šios direktyvos taikymo sritis dar siauresnė. Ji konkrečiai skirta verslo ir statybos paslaugų sektoriams, kuriuose dar yra daug tarpvalstybinės veiklos kliūčių. Be to, tarpvalstybinė prekyba ir investicijos į statybos ir kelis verslo paslaugų sektorius yra mažos, todėl abiejų sektorių našumas pastarąjį dešimtmetį augo silpnai;
- (8) visi klausimai, veikla ir sritys, kurių neapima Direktyva 2006/123/EB, neturėtų patekti į šios direktyvos taikymo sritį. Visų pirma ši direktyva neturi poveikio klausimams, veiklai ir sritims, kurios susijusios su mokesčiais, socialine apsauga ir darbo teise, įskaitant teisės aktų ar sutarčių nuostatas dėl įdarbinimo sąlygų, darbo sąlygų, įskaitant darbuotojų saugą ir sveikatą ir darbdavių bei darbuotojų santykius. Be to, ši direktyva neturi įtakos valstybių narių socialinės apsaugos teisės aktams. Ši direktyva taip pat neturi poveikio nuostatomis, kylančioms iš konkurencijos teisės, taip pat taisyklėms dėl taikytinos teisės ar jurisdikcijos pagal tarptautinę privatinę teisę;
- (9) nuoseklumo sumetimais reikėtų panaikinti galimus šios direktyvos ir kitų ES aktų, kuriais reglamentuojami konkretūs galimybės verstis paslaugų veikla ar vertimosi ja konkrečiame sektoriuje aspektai, prieštaravimus, kaip numatyta Direktyvos 2006/132/EB 3 straipsnyje dėl tos direktyvos ir tokių aktų tarpusavio prieštaravimų, taikant tuos kitus aktus. Todėl šios direktyvos nuostatomis negalima remtis siekiant

pagrįsti išankstinių leidimų išdavimo tvarkas, išankstinio pranešimo tvarkas arba įsisteigimo reikalavimus, kurie yra draudžiami pagal kitus ES aktus, kuriais reglamentuojami konkretūs galimybės verstis paslaugų veikla ar jos vykdymo konkrečiame sektoriuje aspektai, pavyzdžiui, pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/31/EB¹⁸. Todėl ši direktyva neturi jokios įtakos įpareigojimams, kurių paslaugų teikėjai turėtų laikytis pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 96/71/EB¹⁹ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/67/ES²⁰;

- (10) šia direktyva paaiškinamos sąlygos, kuriomis atitinkami paslaugų teikėjai gali pasinaudoti Reglamentu [EPK reglamentas] nustatyta Europos paslaugų e. kortele, koks vaidmuo turėtų tekti kilmės valstybės narei ir priimančiajai valstybei narei ir kuriuos kilmės valstybės narės veiksmus turėtų pripažinti priimančioji valstybė narė. Europos paslaugų e. kortelę paslaugų teikėjas įsigyja savanoriškai;
- (11) šia direktyva taip pat nustatyta Europos paslaugų e. kortelės galiojimo visoje Europos Sąjungoje sistema ir jos galiojimo sustabdymo arba atšaukimo priežastys. Jei paslaugų teikėjas teisiškai toliau negali teikti paslaugų kitose valstybėse, nes išnyksta priežastis, kuria remdamasis jis prašė išduoti e. kortelę, šios e. kortelės galiojimas turėtų būti sustabdytas arba ji turėtų būti atitinkamai atšaukta;
- (12) pagrindinis Europos paslaugų e. kortelės tikslas yra nustatyti vieną supaprastintą procedūrą paslaugų teikėjams, norintiems plėsti paslaugų teikimą vidaus rinkoje į kitas valstybes nares. E. kortelė – tai elektroninė pažyma, kurioje nurodoma, kad paslaugų teikėjas yra teisėtai įsisteigęs valstybėje narėje (kilmės valstybėje narėje). Be to, priimančiosios valstybės narės, į kurias paslaugų teikėjas yra suinteresuotas plėsti savo veiklą, neturėtų e. kortelės turėtojams taikyti pagal nacionalinę teisę nustatytų išankstinių leidimų išdavimo ar pranešimo tvarkų, kuriomis kontroliuojama galimybė verstis paslaugų veikla arba jos vykdymas, jei jis jau patikrinamas prieš išduodant Europos paslaugų e. kortelę;
- (13) šia direktyva nustatyta procedūra siekiama įgyvendinti bendrąsias Direktyvos 2006/123/EB taisykles ir principus, taikomus įsisteigiant kitose valstybėse ir laikinai teikiant tam tikras paslaugas;
- (14) kai kurie Direktyva 2006/123/EB nustatyti reikalavimai ir susiję leidimai bei pranešimai išduodant Europos paslaugų e. kortelę neturėtų būti tikrinami, nes jie yra sudėtingi arba susiję su trečiųjų asmenų dalyvavimu, todėl vienas bendras Europos paslaugų e. kortelės procedūrų darbo srautas negalėtų tinkamai jų apimti. Tai taikoma atrankos procedūroms suteikiant leidimus, kurių skaičius yra ribotas, ir konkrečiai vietai būdingų sąlygų patikrai, nesvarbu, ar tai būtų faktinio paslaugų teikimo vieta, ar vieta, kur paslaugų teikėjas vykdo savo veiklą. Europos paslaugų e. kortelė taip pat nėra pritaikyta atrankos procedūroms, susijusioms su viešojo pirkimo sutarčių vykdymu, projektų konkursais ar koncesijomis;
- (15) kartu neturėtų būti taikomos patikros, taikytinos paslaugų teikėjams, kuriems jau ir taip taikomi kiti horizontalieji ES teisės aktai. Tai taikoma reikalavimams ir

¹⁸ 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).

¹⁹ 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL L 18, 1997 1 21, p. 1).

²⁰ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/67/ES dėl Direktyvos 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje vykdymo užtikrinimo ir kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą (VRI reglamentas) (OL L 159, 2014 5 28, p. 11).

patikroms, susijusioms su profesinių kvalifikacijų pripažinimu pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/36/EB²¹, net jei jie paminėti konkrečiam sektoriui skirtuose teisės aktuose;

- (16) be to, Europos paslaugų e. kortelės procedūra neturėtų apimti reikalavimų paslaugų teikėjams, kurie yra ribotos atsakomybės bendrovės, atskleisti tam tikrą įmonės informaciją pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/101/EB²² ir Tarybos direktyvą 89/666/EEB²³, taip pat reikalavimų ar patikrų, nustatytų pagal nacionalines taisykles dėl kitoje valstybėje narėje pagal įmonių teisę registruotų filialų registravimo, nes Europos paslaugų e. kortelės procedūra siekiama sureguliuoti konkretiems sektoriams skirtus klausimus atsižvelgiant į Direktyvą 2006/123/EB;
- (17) Europos paslaugų e. kortelė turi keletą pranašumų. Ji yra teisėto įsisteigimo kilmės valstybėje narėje įrodymas. Kol Europos paslaugų e. kortelė galioja, ji turėtų būti visoje ES galiojantis teisėto įsisteigimo kilmės valstybėje narėje šioje e. kortelėje nurodytoms paslaugoms teikti įrodymas. Toks įrodymas turėtų būti pripažįstamas ir nacionalinėmis aplinkybėmis, visais administracinio suskirstymo ir kitais lygmenimis viešojo valdymo srityje. Galiojančioje Europos paslaugų e. kortelėje pateikiama informacija, kurios dažnai reikalaujama skirtingomis aplinkybėmis, pavyzdžiui, atliekant patikras, kai paslaugos yra teikiamos arba po jų suteikimo, skiriant viešojo pirkimo sutartį, vykdant projekto konkursą ar suteikiant koncesiją, steigiant patronuojamąsias bendroves ar registruojant filialus pagal įmonių teisę ir registruojant paslaugų teikėją privalomojo socialinio draudimo sistemose. Kadangi ši informacija jau yra prieinama galiojančioje Europos paslaugų e. kortelėje, valstybės narės valdžios institucijos neturėtų prašyti e. kortelės turėtojų pateikti šią informaciją dar ir kitais minėtais tikslais;
- (18) be to, valstybėms narėms neturėtų būti leidžiama Europos paslaugų e. kortelės turėtojams prieš teikiant paslaugas taikyti su paslaugų teikimu susijusių leidimo ar pranešimo sistemų. Valstybės narės taip pat neturėtų visiškai ar iš dalies kartoti patikrų, kurios anksčiau jau buvo atliktos išduodant Europos paslaugų e. kortelę, kai paslaugos jau pradėtos teikti priimančiojoje valstybėje narėje. Leidimų išdavimo tvarka arba pranešimo tvarka, pavyzdžiui, susijusi su apmokestinimu, socialine apsauga ir darbo teise, taikoma toliau, nes ši direktyva šiems klausimams netaikoma. Tačiau paslaugų teikimo rezultatams tikrinti turėtų būti leidžiamos kompetentingų valdžios institucijų inicijuojamos *ex post* patikros, inspekcijos ir tyrimai, kaip dabar numatyta pagal ES teisę. Jei atlikus tokias patikras atskleidžiami šiurkštūs priimančiojoje valstybėje narėje taikytinų reikalavimų pažeidimai, gali būti sustabdytas Europos paslaugų e. kortelės galiojimas arba ji gali būti atšaukta;
- (19) 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva²⁴ nustatytas Europos profesinės kortelės teisinis pagrindas, kad šią kortelę prašantys išduoti ir ją gavę

²¹ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 22).

²² 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/101/EB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės reikalauja iš Sutarties 48 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių siekiant apsaugoti narių ir trečiųjų asmenų interesus, koordinavimo, siekiant suvienodinti tokias apsaugos priemones (OL L 258, 2009 10 1, p. 11).

²³ 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/666/EEB dėl atskleidimo reikalavimų filialams, įsteigtiems valstybėse narėse tam tikrų tipų bendrovių, kurioms taikomi kitos valstybės įstatymai (OL L 395, 1989 12 30, p. 36).

²⁴ 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/55/ES, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo ir Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl

specialistai turėtų teisę laikinai ar per antrinę buveinę kitoje (priimančiojoje) valstybėje narėje verstis ta pačia profesija, kuria versdamiesi jie anksčiau įsisteigė (kilmės) valstybėje narėje. Todėl Europos paslaugų e. kortelė kaip daugeliui paslaugų skirta procedūra, netaikoma klausimams, susijusiems su profesinėmis kvalifikacijomis, neturėtų būti taikoma toms paslaugoms, kurioms buvo nustatyta konkreti Europos profesinė kortelė, išskyrus atvejus, kai konkrečios profesijos specialistų antriniam įsisteigimui toliau taikomi konkrečiam sektoriui skirti reikalavimai ir patikros, nesusijusios su profesinių kvalifikacijų pripažinimu;

- (20) siekiant sutelkti veiksmus ir sprendimus vienoje valstybėje narėje ir palengvinti skirtingų kilmės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų bendradarbiavimą kilmės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės koordinuojančioji institucija turėtų būti galutinai atsakinga už klausimų, susijusių su Europos paslaugų e. kortele, sprendimą, taip koordinuoti įvairių kompetentingų nacionalinės valdžios institucijų veiksmus ir veikti kaip ryšių su atitinkamomis kitų valstybių narių institucijomis centras. Todėl paraišką dėl Europos paslaugų e. kortelės reikėtų pateikti kilmės valstybės narės koordinuojančiajai institucijai;
- (21) paslaugų teikėjams siūlomos dviejų rūšių Europos paslaugų e. kortelės: paprastesnė procedūra laikinam tarpvalstybinių paslaugų teikimui kitose valstybėse narėse, iš esmės kontroliuojant jų ankstesnę buveinę kilmės valstybėje narėje ir leidžiant priimančiajai valstybei narei prieštarauti laikinam tarpvalstybinių paslaugų teikimui tik dėl svarbių viešojo intereso priežasčių, ir sudėtingesnė procedūra, kai priimančioji valstybė narė kontroliuoja ekonominę veiklą savo teritorijoje neribotą laikotarpį per antrinę buveinę, kaip antai filialus, atstovybes ar biurus, siekdama naudojant supaprastintą darbo srautą užtikrinti, kad tarpusavio pripažinimas vyktų tinkamai ir sparčiai;
- (22) Europos paslaugų e. kortelę gali gauti anksčiau valstybėje narėje įsisteigę paslaugų teikėjai. Nors trečiųjų šalių įmonių patronuojamosioms įmonėms turėtų būti suteikta teisė prašyti išduoti e. kortelę, šių įmonių filialams, atstovybėms ar biurams ši teisė neturėtų būti suteikta pagal SESV 48 straipsnį, kuriuo įsisteigimo laisvė ir paslaugų judėjimo laisvė numatyta tik įmonėms ir bendrovėms, įsteigtoms pagal valstybės narės įstatymus ir turinčioms registruotą buveinę, centrinę administraciją ar pagrindinę veiklos vietą Sąjungoje;
- (23) gavus Europos paslaugų e. kortelę, skirtą antriniam įsisteigimui, turėtų būti galima teikti paslaugas priimančiojoje valstybėje narėje per filialus, atstovybes, taip pat bet kokios formos biurą, esantį jos teritorijoje. Tačiau Europos paslaugų e. kortelės tikslais antrinis įsisteigimas neturėtų apimti paslaugų teikimo priimančiojoje valstybėje narėje per kilmės valstybėje narėje įsteigtų įmonių patronuojamąsias įmones. Kadangi patronuojamoji bendrovė yra atskiras juridinis subjektas, turėtų būti atlikta sudėtingesnė patikra nei patikra, atliekama tada, kai paslaugos teikiamos per filialą, atstovybę ar biurą neturint atskiro juridinio asmens statuso. Europos paslaugų e. kortelės procedūra nepritaikyta tokioms sudėtingoms patikroms;
- (24) kilmės valstybės narės koordinuojančioji institucija, gavusi paraišką dėl Europos paslaugų e. kortelės, turėtų užpildyti ją ir patvirtinti jos turinį, kad tinkamai įrodytų teisėtą paslaugų teikėjo įsisteigimą priimančiojoje valstybėje narėje ir apibūdintų jo aplinkybes taip, kad kilmės valstybės narės valdžios institucijos galėtų atlikti savo

administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacijos sistemą (IMI reglamentas) (OL L 354, 2013 12 28, p. 132).

patikras. Nors dėl pareiškėjo neveikimo procedūra turėtų būti sustabdyta, dėl kilmės valstybės narės valdžios institucijų neveikimo turėtų atsirasti teisė į žalos atlyginimą;

- (25) siekiant užtikrinti vienodą šios direktyvos įgyvendinimą, susijusį su techniniais paraiškų dėl Europos paslaugų e. kortelės nagrinėjimo ir tvarkymo aspektais, Komisijai reikėtų suteikti įgyvendinimo įgaliojimus. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011²⁵. Šiomis įgyvendinimo taisyklėmis turėtų būti nustatytas automatinis paraiškos dėl Europos paslaugų e. kortelės atmetimas, jeigu atitinkama procedūra sustabdoma ilgam laikui dėl pareiškėjo neveikimo;
- (26) priimančiosios valstybės narės koordinuojančioji institucija turėtų aiškiai nurodyti, kokie reikalavimai taikomi atvykstančiam paslaugų teikėjui, atsižvelgiant į tai, kad jis jau yra įsisteigęs kitoje valstybėje narėje. Priimančiosios valstybės narės koordinuojančioji institucija turėtų įsitikinti, kad paslaugų teikėjas žino, kokie reikalavimai taikomi paslaugų teikimui priimančiojoje valstybėje narėje, įskaitant tuos reikalavimus, kurie taikomi jam gavus Europos paslaugų e. kortelę. Įsisteigiant, t. y. teikiant paslaugas per filialą, atstovybę ar biurą, priimančiosios valstybės narės koordinuojančioji institucija identifikuoja taikomus reikalavimus siekiama kitokio tikslo – ji nurodo, kokių reikalavimų laikymąsi atvykstantis paslaugų teikėjas turi įrodyti prieš išduodant e. kortelę;
- (27) jeigu priimančioji valstybė narė savo kontaktiniame centre įdiegė išsamią ir atnaujintą informacinę duomenų bazę, jos koordinuojančioji institucija gali tiesiog pasinaudoti atitinkamu interneto puslapiu, kuriame galima gauti informaciją, susijusią su Europos paslaugų e. kortelės procedūra;
- (28) Europos paslaugų e. kortelė neturėtų pakeisti esamos reglamentavimo aplinkos, kuria pagal Direktyvą 2006/123/EB ir kitus atitinkamus ES teisės aktus yra nustatytos pagrindinės sąlygos, kurias paslaugų teikėjas turi įvykdyti, pradėdamas teikti paslaugas priimančiojoje valstybėje narėje. Dėl to priimančiosios valstybės narės, prieš leisdamos paslaugų teikėjams pradėti teikti paslaugas jų teritorijoje, turėtų galėti pagal esamą ES teisę atsižvelgti į tai, ar atvykstantys paslaugų teikėjai laikosi jų pačių reikalavimų. Todėl vykdant Europos paslaugų e. kortelės išdavimo procedūrą turėtų būti atsižvelgiama į tinkamą priimančiosios valstybės narės vykdomą patikrą, atliekamą dėl laikino tarpvalstybinių paslaugų teikimo ir dėl įsisteigimo;
- (29) kadangi Direktyvos 2006/123/EB 16 straipsniu leidžiama nustatyti reikalavimus dėl daugelio paslaugų, kurioms taikoma ši direktyva, kai tarpvalstybines paslaugas siekiama teikti laikinai, priimančiosioms valstybėms narėms turėtų būti leidžiama prieštarauti tam, kad būtų išduota Europos paslaugų e. kortelė kilmės valstybėje narėje tais atvejais, kai dėl pareiškėjo aplinkybių kyla tikra ir pakankamai rimta grėsmė viešiesiems interesams, susijusiems su viešąja tvarka, visuomenės saugumu, visuomenės sveikata ar aplinkos apsauga, kuri yra tokia, kad į ją negalima tinkamai ir pakankamai sureaguoti pasitelkiant reikalavimus ir patikras, taikytinas tada, kai paslaugos pradėdamos teikti. Taip turėtų būti tais atvejais, kai taikoma išankstinio leidimo ar išankstinio pranešimo apie atitinkamų paslaugų teikimą tvarka, proporcingai pagrįsta viena iš keturių privalomųjų viešojo interesų priežasčių, įtvirtintų pagal Direktyvos 2006/123/EB 16 straipsnį, ir jeigu sąlygų, kurias pareiškėjas atitinka savo kilmės valstybėje narėje, negalima laikyti lygiavertėmis toms,

²⁵

2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

kurių yra reikalaujama priimančiojoje valstybėje narėje suteikiant šį išankstinį leidimą. Priimančiosioms valstybėms narėms suteiktos galimybės ir prerogatyvos pagal Direktyvos 2006/123/EB 16 straipsnį taikomos išduodant Europos paslaugų e. kortelę;

- (30) naudodama IMI sistemą Komisija turėtų galimybę sužinoti apie priimančiosios valstybės narės prieštaravimus, pareikštus prieš pasibaigiant Europos paslaugų e. kortelės išdavimo tarpvalstybinėms paslaugoms laikinai teikti procedūroms, atsižvelgiant į išankstinių leidimų išdavimo tvarką ar išankstinio pranešimo tvarką, apie kurią taip pat turėjo būti anksčiau pranešta pagal direktyvą [būsimą Pranešimo direktyvą]..... Komisija gali naudoti šią informaciją apie leidimų išdavimo tvarką, apie kurias pranešta, faktinį taikymą siekdama pradėti vykdymo užtikrinimo veiksmus arba pradėti tyrimus. Ji neturi poveikio pareiškėjų teisėms pateikti skundą Komisijos tarnyboms dėl tariamo ES teisės pažeidimo, pateikiant atitinkamą prieštaravimą;
- (31) įsisteigimo tikslais priimančiosioms valstybėms narėms turėtų būti leidžiama e. kortelės pareiškėjams taikyti savo pačių reikalavimus, kurie nėra diskriminaciniai, yra pagrįsti svarbiomis viešojo intereso priežastimis ir proporcingi laikantis Direktyvos 2006/123/EB ir kitų atitinkamų ES teisės aktų. Reikėtų atsižvelgti į konkrečiam sektoriui skirtus ES teisės aktus, kuriais reglamentuojamos tam tikros paslaugos, kurioms taikoma ši direktyva, pavyzdžiui, kelionių agentūrų paslaugos pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/2302²⁶ ir su energija susijusių pastatų dalių įrengimo paslaugos pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/27/ES²⁷, jei patikros nesusijusios su profesinių kvalifikacijų pripažinimu pagal Direktyvą 2005/36/EB;
- (32) atliekant šį vertinimą turėtų būti atsižvelgiama į priimančiosios valstybės narės reikalavimų ir tų kilmės valstybės narės reikalavimų, kuriuos pareiškėjas jau įvykdė, lygiavertiškumą. Siekiant palengvinti kilmės ir priimančiosios valstybės narės reikalavimų lygiavertiškumo vertinimą, jei priimančiosios valstybės narės institucija pareiškia ketinanti atsisakyti išduoti e. kortelę įsisteigimo tikslu, pareiškėjui turėtų būti suteikta dar viena galimybė įrodyti, kad jis atitinka išankstiniame leidime ar pranešime, kuriuo priimančiosios valstybės narės institucijos grindžia savo ketinimą atsisakyti išduoti e. kortelę, nustatytas sąlygas, įskaitant reikalavimus, kurie taikomi pareiškėjui priimančiojoje valstybėje narėje ir kuriuos jos laiko lygiaverčiais;
- (33) prieš išduodant Europos paslaugų e. kortelę priimančiosioms valstybėms narėms turėtų būti leidžiama prašyti kilmės valstybės narės paaiškinimų ar papildomos informacijos, kuri yra iš esmės svarbi vertinant, ar yra pagrįstai ir proporcingai būtina prieštarauti tam, kad pareiškėjas laikinai teiktų paslaugas ar įsisteigtų jos teritorijoje, siekiant įvertinti, į kiek jos įvardytų probleminių reglamentavimo aspektų jau yra tinkamai atsižvelgta pareiškėjui įvykdžius kilmės valstybės narės reikalavimus. Ilgainiui tikimasi, kad valstybės narės įgys daugiau žinių apie savo atitinkamas reglamentavimo sistemas sektoriuose, kuriems taikoma e. kortelė, todėl turėtų padidėti tarpusavio pasitikėjimas ir vertinimą būtų galima atlikti sparčiau, nes tai būtų naudinga pareiškėjams;

²⁶ 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2302 dėl kelionės paslaugų paketų ir susijusių kelionės paslaugų rinkinių, kuria iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2011/83/ES bei panaikinama Tarybos direktyva 90/314/EEB (OL L 326, 2015 12 11, p. 1).

²⁷ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/125/EB ir 2010/30/ES bei kuria panaikinamos direktyvos 2004/8/EB ir 2006/32/EB (OL L 315, 2012 11 14, p. 1).

- (34) siekiant nustatyti procedūrą, kurią taikant būtų prašoma šios informacijos, pagal Sutarties 290 straipsnį Komisijai reikėtų deleguoti įgaliojimus priimti aktus, kuriais būtų nustatytas procedūrinis darbo srautas ir jo poveikis taikytiniams terminams, per kuriuos būtų priimami sprendimai dėl Europos paslaugų e. kortelės išdavimo. Labai svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, be kita ko, su ekspertais, ir kad šios konsultacijos vyktų vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (35) priimančioji valstybė narė nebeturėtų tikrinti, ar Europos paslaugų e. kortelės pareiškėjas yra teisėtai įsisteigęs kitoje valstybėje narėje. Ji taip pat neturėtų abejoti paraiškoje nurodytų duomenų tikrumu ir galiojimu, jei juos patvirtino kilmės valstybės narės koordinuojančioji institucija. Tačiau kilmės valstybės narės koordinuojančioji institucija taipogi neturėtų vertinti, ar ji išduoda Europos paslaugų e. kortelę tarpvalstybinėms paslaugoms laikinai teikti remdamasi tuo, kad paslaugų teikėjas atitinka priimančiosios valstybės narės reikalavimus, ji tiesiog turėtų įvertinti, ar pareiškėjas yra teisėtai įsisteigęs jos teritorijoje atitinkamai paslaugai teikti tuo metu, kai yra priimamas sprendimas dėl e. kortelės išdavimo;
- (36) atitinkamus koordinuojančiųjų institucijų, dalyvaujančių Europos paslaugų e. kortelės išdavimo procedūroje, veiksmus ir sprendimus priimančiojoje valstybėje narėje ir kilmės valstybėje narėje turėtų būti galima pagal nacionalinę teisę apskusti teismui. Tai turėtų apimti atitinkamas teisių gynimo priemones, jei kilmės valstybės narės koordinuojančioji institucija nesiima veiksmų pagal e. kortelės išdavimo procedūrą;
- (37) prieš išduodant Europos paslaugų e. kortelę, priimančiajai valstybei narei turėtų būti leidžiama iškelti pagrįstus probleminius politikos klausimus. Vis dėlto, kad procedūra vyktų paprastai ir sklandžiai, išduodant Europos paslaugų e. kortelę turėtų būti laikomasi tylaus pritarimo principo. Tai yra bendrasis principas, įtvirtintas Direktyvoje 2006/123/EB. Pateikus perspėjimą apie numatomą tylų pritarimą ir taikytinų terminų pratęsimą dar dviem savaitėmis turėtų būti užtikrinta, kad priimančiosios valstybės narės turėtų pakankamai laiko ir priemonių išnagrinėti paraiškas dėl Europos paslaugų e. kortelės. Automatiškai išduoti Europos paslaugų e. kortelę taip pat neturėtų trukdytai tai, kad priimančioji valstybė narė nesuteikė pakankamos informacijos apie taikytinus reikalavimus;
- (38) paslaugų teikėjų neturėtų būti reikalaujama pateikti informaciją ir dokumentus, kuriuos jau turi kitos kilmės valstybės narės institucijos, neatsižvelgiant į jų administracinį lygį ar suskirstymą. Taip turėtų būti ir tuo atveju, jei dėl nacionalinių registrų sujungimo (pvz., centrinių, komercinių ir įmonių registrų sujungimo, kaip to reikalaujama pagal Direktyvą 2009/101/EB ar nemokumo registrų sujungimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2015/848²⁸) kilmės valstybės narės administracija gali gauti informaciją ir dokumentus iš kitų valstybių narių. Visais atvejais, kai pagal šią direktyvą yra tvarkomi asmens duomenys, turėtų būti laikomasi

²⁸ 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/848 dėl nemokumo bylų (OL L 141, 2016 6 5, p. 19).

Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB²⁹, [Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679³⁰] ir nacionalinių teisės aktų taisyklių dėl duomenų apsaugos;

- (39) paslaugų teikėjui turėtų būti leidžiama prašyti išduoti Europos paslaugų e. kortelę kilmės valstybėje narėje ir kad jo paraišką įvertintų priimančioji valstybė narė, kiek tai susiję su taikytinomis paslaugų teikimo per filialą šios priimančiosios valstybės narės teritorijoje sąlygomis, prieš pareiškėjui kreipiantis dėl būsimo filialo įregistravimo toje pačioje priimančiojoje valstybėje narėje. Taip pareiškėjas bus tikras dėl konkrečiam sektoriui taikytinų sąlygų ir galiausiai kad jis atitinka šias sąlygas pagal priimančiosios valstybės narės reikalavimus prieš skirdamas laiko ir išteklių paraiškai įregistruoti filialą toje priimančiojoje valstybėje narėje pagal įmonių teisę. Kartu pareiškėjas turės įvykdyti nacionalines taisykles dėl filialų įregistravimo pagal įmonių teisę, kad galėtų teikti paslaugas per šį filialą laikydamasis ES teisės;
- (40) gavus Europos paslaugų e. kortelę turėtų būti galima teikti paslaugas visoje priimančiosios valstybės narės teritorijoje. Įsteigus filialą, atstovybę ar biurą valstybėje narėje, paslaugų teikėjo iš esmės neturėtų būti reikalaujama prašyti išduoti dar vieną e. kortelę, kad jis galėtų išplėsti paslaugų, kurioms jo šalyje jau taikoma esama e. kortelė, teikimą per papildomus filialus, atstovybes ar biurus. Tačiau, kaip aiškiai numatyta Direktyvoje 2006/132/EB, leidimai kiekvienam atskiram filialui, atstovybei ar biurui gali būti pateisinami dėl svarbių viešojo intereso priežasčių. Tokiu atveju paslaugų teikėjai vis tiek turėtų turėti galimybę pasirinkti, ar plėsti veiklą šalies viduje, gaudami šiuos leidimus pagal nacionalinę teisę, ar prašyti išduoti papildomas Europos paslaugų e. korteles kiekvienam papildomam filialui, atstovybei ar biurui;
- (41) šia direktyva neturėtų būti kišamasi į regioninės ar vietos kompetencijos pasidalijimą valstybėse narėse, įskaitant regioninę ir vietos savivaldą. Vis dėlto siekiant įvykdyti direktyvoje nustatytus įpareigojimus gali prireikti įvairių nacionalinių valdžios institucijų administracinio bendradarbiavimo, kuris turėtų vykti griežtai nustatytais terminais. Siekiant padėti valstybėms narėms įvykdyti jų įsipareigojimus ir atsižvelgiant į daugelio jų decentralizuotą struktūrą, IMI sistema taip pat galėtų būti naudojama kaip priemonė veiksmingai keistis informacija ir kompetentingoms institucijoms teikti tarpusavio pagalbą tam tikroje valstybėje narėje, nepaveikiant kitų valstybių narių taikomų sprendimų;
- (42) Europos paslaugų e. kortelė turėtų galioti neribotą laiką, nedarant poveikio konkrečiais atvejais leidžiančioms nukrypti nuostatomis pagal Direktyvą 2006/123/EB, kiek tai susiję su laikinu tarpvalstybinių paslaugų teikimu;
- (43) vis dėlto išduodančioji koordinuojančioji institucija turėtų sustabdyti Europos paslaugų e. kortelės galiojimą, jeigu paslaugų teikėjui laikinai uždraudžiama teikti atitinkamas paslaugas. E. kortelės galiojimas turėtų būti sustabdytas, kol galioja draudimas. Išduodančioji koordinuojančioji institucija turėtų atšaukti Europos paslaugų e. kortelę, jeigu nebėra vykdomos jos išdavimo ar galiojimo sąlygos, kurios yra paslaugų teikimo priimančiojoje valstybėje narėje teisinis įrodymas. Priėmus galutinį sprendimą dėl to, kad e. kortelės turėtojas klaidinančiai prisistatė kaip paslaugų teikėjas ir kad pagal kilmės ar priimančiosios valstybės narės nacionalinę

²⁹ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

³⁰ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

teisę jis laikomas darbuotoju, atitinkamos Europos paslaugų e. kortelės turėtų būti atšauktos. Be to, e. kortelė turėtų netekti galios pateikus neatitinkančią tikrovę, neteisingą ar suklastotą informaciją ar dokumentus, panaudotus išduodant Europos paslaugų e. kortelę;

- (44) kilmės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės institucijų administracinis bendradarbiavimas turėtų užtikrinti, kad būtų laikomasi anksčiau išduotos Europos paslaugų e. kortelės galiojimo sąlygų. Siekiant papildomai užtikrinti, kad Europos paslaugų e. kortelėje bet kuriuo laikotarpiu nebūtų pateikta klaidinga informacija apie jos turėtojo padėtį, jos turėtojas ir kompetentingos institucijos turėtų būti įpareigosios pranešti e. kortelę išdavusiai koordinuojančiajai institucijai apie e. kortelės turėtojo padėties pasikeitimus, kurie gali turėti įtakos e. kortelės galiojimui;
- (45) bet kuriuo atveju prieš priimdama sprendimą atšaukti e. kortelę ar sustabdyti jos galiojimą, kompetentinga koordinuojančioji institucija turėtų susisiekti su e. kortelės turėtoju ir kiekvienas sprendimas turėtų būti tinkamai pagrįstas ir jį turi būti galima apskųsti pagal taikytiną ją išdavusios valstybės narės nacionalinę teisę. Turėtų būti leidžiama taikyti laikinąsias priemones, rodančias, kad vyksta Europos paslaugų e. kortelės atšaukimo ar galiojimo sustabdymo procedūra, nurodant ryšį (jei jis yra) su perspėjimais, teikiamais pagal Direktyvą 2006/123/EB;
- (46) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, susijusias su techniniais Europos paslaugų e. kortelės galiojimo sustabdymo, atšaukimo ir panaikinimo aspektais, Komisijai reikėtų suteikti įgyvendinimo įgaliojimus. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011;
- (47) turėtų būti stebima ir vertinama, kaip taikoma ši direktyva, siekiant nustatyti jos poveikį, visų pirma, paslaugų teikėjų veiklos plėtimo į užsienį išlaidoms, vartotojų suvokimui apie šiuos paslaugų teikėjus, ypač turinčius Europos paslaugų e. kortelę, taip pat konkurencijai, kainoms ir paslaugų kokybei. Turėtų būti reguliariai vertinamas šios direktyvos nuostatų poveikis, visų pirma, siekiant įvertinti, ar Europos paslaugų e. kortelę būtų tikslinga pradėti taikyti ir kitai paslaugų veiklai. Šis stebėjimas bus vykdomas bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis, socialiniais partneriais ir kitomis suinteresuotosiomis šalimis;
- (48) kadangi šio reglamento tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti dėl to, kad valstybėse narėse taikomi kai kurių paslaugų kontrolės metodai gali būti sudėtingi ir nenuoseklūs ir kadangi dėl tvirtesnio administracinio koordinavimo ir derinimo Sąjungoje tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali nustatyti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (49) šioje direktyvoje gerbiama pagrindinė teisė ir laikomasi principų, pripažįstamų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Visų pirma šia direktyva nustatant Europos paslaugų e. kortelės teisinę ir veikimo sistemą ir tam tikrų reikalavimų, susijusių su įsisteigimo teise ir teise teikti paslaugas bet kurioje valstybėje narėje, koordinavimą siekiama propaguoti įsisteigimo teisę ir teisę teikti paslaugas bet kurioje valstybėje narėje, užkertant kelią diskriminacijai dėl pilietybės ir užtikrinant nešališką, sąžiningą ir pakankamai greitą procedūrą pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 15, 21 ir 41 straipsnius, kartu užtikrinant visišką pagarbą asmens duomenų apsaugai, taip pat ir pagal Europos Parlamento ir Tarybos

reglamentą (EB) Nr. 45/2001³¹, Direktyvą 95/46/EB [Reglamentą (ES) Nr. 2016/679] ir tinkamai atsižvelgiant į piktnaudžiavimo atitinkamai Chartijos 8 ir 54 straipsniuose numatytomis teisėmis riziką,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatoma Reglamentu [EPK reglamentas] nustatytos Europos paslaugų e. kortelės teisinė ir veikimo sistema.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma jos priede išvardytoms paslaugoms.
2. Ši direktyva neturi poveikio Direktyvos 2006/132/EB 1 straipsnio 2 – 7 dalyse nurodytiems klausimams.
Ji netaikoma Direktyvos 2006/132/EB 2 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytai veiklai ir sritims.
3. Jei šios direktyvos nuostatos prieštarauja kito Sąjungos akto, kuriuo reglamentuojami konkretūs teisės teikti paslaugą ar vykdyti paslaugos teikimo veiklą konkrečiuose sektoriuose ar verčiantis tam tikra profesija aspektai, nuostatai, pirmenybė teikiama to kito Sąjungos akto nuostatai, kuri ir taikoma minėtiems sektoriams ar profesijoms.
Ši direktyva neturi poveikio darbuotojų teisėms, paslaugų teikėjų prievolėms ir susijusioms valstybėse narėse atliekamoms patikroms, nustatytoms direktyvose 96/71/EB ir 2014/67/ES.

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžtis

Šioje direktyvoje vartojamų sąvokų apibrėžtis:

1. kilmės valstybė narė – valstybė narė, kuriai paslaugų teikėjas pateikė paraišką Europos paslaugų e. kortelei gauti;
2. priimančioji valstybė narė – valstybė narė, kurioje paslaugų teikėjas pareiškė ketinimą teikti su Europos paslaugų e. kortele teiktinas paslaugas;
3. reikalavimas – reikalavimas, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/123/EB 4 straipsnio 7 punkte;
4. koordinuojančioji institucija – valdžios institucija, paskirta pagal Reglamento [EPK reglamentas] 17 straipsnį;

³¹ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

5. kompetentinga institucija – bet kuri iš toliau nurodytų institucijų, nepažeidžiant 16 straipsnio 5 dalies trečios pastraipos:
 - a) kompetentinga institucija, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/123/EB 4 straipsnio 9 punkte;
 - b) kompetentinga institucija, kaip apibrėžta Direktyvos 2005/36/EB 3 straipsnio 1 dalies d punkte;
 - c) bet kuri valdžios institucija ar įstaiga, atsakinga už valstybės narės centrinį, komercinį ar įmonių registrą;
 - d) bet kuri valstybės narės mokesčių institucija;
6. viešoji sutartis – sutartis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2014/24/ES 2 straipsnio 5 punkte³²;
7. projekto konkursas – projekto konkursas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/24/EB 2 straipsnio 21 punkte;
8. koncesija – koncesija, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/23/ES 5 straipsnio 1 dalyje³³;
9. leidimų išdavimo tvarka – leidimų išdavimo tvarka, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/123/EB 4 straipsnio 6 punkte;
10. paslauga – paslauga, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/123/EB 4 straipsnio 1 punkte;
11. teikėjas – teikėjas, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/123/EB 4 straipsnio 2 punkte;
12. įsisteigimo valstybė narė – įsisteigimo valstybė narė, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/123/EB 4 straipsnio 4 punkte;
13. įsisteigimas – įsisteigimas, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/123/EB 4 straipsnio 5 punkte;
14. pranešimo tvarka – tvarka, pagal kurią paslaugų teikėjas privalo imtis veiksmų kompetentingos institucijos atžvilgiu – pateikti informaciją ar dokumentus dėl galimybės verstis paslaugų veikla ar vertinąsi ją, ir šiuo atveju šios institucijos formalus ar numanomas sprendimas nėra reikalingas.

II SKYRIUS

EUROPOS PASLAUGŲ E. KORTELĖ

4 straipsnis

Europos paslaugų e. kortelė kaip įsisteigimo įrodymas

Valstybės narės pripažįsta Europos paslaugų e. kortelę kaip įrodymą, kad jos turėtojas yra įsisteigęs savo kilmės valstybės narės teritorijoje ir turi teisę joje teikti paslaugas, kurioms taikoma e. kortelė.

³² 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 65).

³³ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/23/ES dėl koncesijos sutarčių suteikimo (OL L 94, 2014 3 28, p. 1).

5 straipsnis

Europos paslaugų e. kortelės poveikis priimančiojoje valstybėje narėje

1. Anksčiau išduotos Europos paslaugų e. kortelės turėtojai, norinčiam laikinai teikti tarpvalstybines paslaugas, priimančioji valstybė narė nenustato jokios išankstinių leidimų išdavimo tvarkos, išankstinio pranešimo tvarkos ar reikalavimo įsisteigti kaip tokio paslaugų teikimo jos teritorijoje sąlygos.
2. Anksčiau išduotos Europos paslaugų e. kortelės turėtojai priimančioji valstybė narė nenustato jokios išankstinių leidimų išdavimo tvarkos ar išankstinio pranešimo tvarkos kaip įsisteigimo jos teritorijoje per filialą, atstovybę ar biurą sąlygos.
3. Anksčiau išduotos Europos paslaugų e. kortelės turėtojai priimančioji valstybė narė nenustato kitų reikalavimų nei nurodytieji šio straipsnio 1 ir 2 dalyse ir kurių įvykdymas buvo ar yra laikomas patikrintu pagal 11–13 straipsnius.
4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalys neturi poveikio:
 - i) reikalavimams, kurie nustatomi paslaugų teikėjams per riboto skaičiaus leidimų išdavimo tvarkos kandidatų atrankos procedūras pagal ES teisę;
 - ii) reikalavimams ir kitiems įpareigojimams, draudimams, sąlygoms ar apribojimams, kurie nustatomi paslaugų teikėjams per kandidatų atrankos procedūras dėl paslaugų teikimo pagal pirkimo sutartį, projekto konkursą ar koncesiją;
 - iii) leidimų išdavimo tvarkoms, pranešimo tvarkoms ar reikalavimams dėl sąlygų, konkrečiai susijusių su paslaugų teikimo vieta ar paslaugų teikėjo įsisteigimo vieta;
 - iv) reikalavimams, susijusiems su profesinių kvalifikacijų pripažinimu, kaip numatyta Direktyvos 2005/36/EB 4 ir 4f straipsniuose;
 - v) atskleidimo įpareigojimams, kaip numatyta Direktyvos 2009/101/EB 2 straipsnyje ir Direktyvos 89/666/EEB 2 straipsnyje, ar įpareigojimams, draudimams, sąlygoms ar apribojimams, nustatytiems pagal nacionalines taisykles dėl kitoje valstybėje narėje pagal įmonių teisę registruotų įmonių filialų registracijos.
5. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalys neturi poveikio Europos paslaugų e. kortelės turėtojai taikomiems ataskaitų teikimo įpareigojimams ar kompetentingų institucijų patikrų, inspekcijų ar tyrimų atlikimui teikiant paslaugas laikantis ES teisės.

6 straipsnis

Europos paslaugų e. kortelėje esančios informacijos naudojimas

Valstybių narių valdžios institucijos, atlikdamos procedūras ar formalumus, kurie yra taikomi paslaugų teikėjui jų teritorijoje, ir laikydamosi asmens duomenų apsaugos taisyklių, numatytų Direktyvoje 95/46/EB [Reglamentas (ES) Nr. 2016/679] ir nacionalinės teisės aktuose, nereikalauja, kad Europos paslaugų e. kortelės turėtojas pateiktų visą informaciją, kuri jau yra pateikta Europos paslaugų e. kortelėje, įskaitant atvejus, kai:

- i) skiriama viešojo pirkimo sutartis, rengiamas projekto konkursas ar suteikiama koncesija;
- ii) pagal įmonių teisę steigiamos patronuojamosios bendrovės ar registruojami filialai;
- iii) registruojama privalomojo socialinio draudimo sistemose.

7 straipsnis

Europos paslaugų e. kortelės galiojimas

1. Europos paslaugų e. kortelė, skirta atitinkamoms tarpvalstybinėms paslaugoms, kurioms ji taikoma, teikti, galioja visoje priimančiosios valstybės narės teritorijoje.

Europos paslaugų e. kortelė, skirta įsisteigti, galioja paslaugų veiklai, kuriai taikoma ši e. kortelė, vykdomai visoje priimančiosios valstybės narės teritorijoje per vieną ar daugiau šios valstybės narės teritorijoje esančių filialų, atstovybių ar biurų, išskyrus atvejus, kai leidimas kiekvienam papildomam filialui, atstovybei ar biurui yra pateisinamas pagal Direktyvos 2006/123/EB 10 straipsnio 4 dalį.

Tai neturi poveikio Europos paslaugų e. kortelės turėtojo pareigai laikytis nacionalinėse taisyklėse nustatytų įpareigojimų, draudimų, sąlygų ar apribojimų, susijusių su filialo registracija pagal įmonių teisę siekiant teikti paslaugas per šį filialą.

2. Europos paslaugų e. kortelė galioja neribotą laiką, nebent jos galiojimas būtų sustabdytas, ji būtų atšaukta ar panaikinta pagal 15–17 straipsnius.

Tai neturi poveikio priemonėms, nustatytoms pagal Direktyvos 2006/123/EB 18 straipsnį.

III SKYRIUS

EUROPOS PASLAUGŲ E. KORTELĖS IŠDAVIMO TVARKA

8 straipsnis

Paraiška dėl Europos paslaugų e. kortelės

Valstybės narės užtikrina, kad paslaugų teikėjai, įsisteigę vienos iš valstybių narių teritorijoje, turėtų teisę pateikti paraišką dėl Europos paslaugų e. kortelės šios valstybės narės koordinuojančiajai institucijai.

Paraišką sudaro reglamento [EPK reglamentas] 4 ir 5 straipsnyje nurodyti elementai ir patvirtinamieji dokumentai.

9 straipsnis

Atitiktis reikalavimams

1. Paslaugų, kurioms laikinai ir retkarčiais teikti nustatyta Europos profesinė kortelė, teikėjai pagal Direktyvą 2005/36/EB neturi teisės gauti Europos paslaugų e. kortelės, skirtos tarpvalstybinėms paslaugoms laikinai teikti.
2. Paslaugų, kurioms yra nustatyta įsisteigimui skirta Europos profesinė kortelė, teikėjai pagal Direktyvą 2005/36/EB neturi teisės į Europos paslaugų e. kortelę, skirtą įsisteigti. Šie paslaugų teikėjai turi teisę gauti Europos paslaugų e. kortelę, kiek tai susiję su Direktyvos 2005/36/EB 4a straipsnio 5 dalies antroje pastraipoje nurodytais reikalavimais ir nuostatomis.

10 straipsnis

Valstybių narių teisė remtis svarbiomis viešojo intereso priežastimis

Nagrinėdamos paraiškas dėl Europos paslaugų e. kortelės, valstybės narės išlaiko teisę remtis pagal Direktyvą 2006/123/EB, visų pirma, jos 16 straipsnį ar kitus ES teisės aktus pripažįstamomis svarbiomis viešojo intereso priežastimis.

11 straipsnis

Kilmės valstybės narės atliekamas paraiškos vertinimas

1. Kilmės valstybės narės koordinuojančioji institucija per vieną savaitę nuo paraiškos dėl Europos paslaugų e. kortelės gavimo:
 - a) išnagrinėja paraišką;
 - b) patikrina pateiktos informacijos išsamumą ir tikslumą;
 - c) patikrina, ar Europos paslaugų e. kortelė, išduota kitose kilmės valstybėse narėse tam pačiam paslaugų teikėjui tai pačiai paslaugų veiklai vykdyti, buvo atšaukta ar panaikinta arba ar buvo pateiktas prašymas ją panaikinti siekiant pakeisti šias e. kortelės Europos paslaugų e. kortelę, su kuria yra susijusi paraiška;
 - d) patikrina pridedamų dokumentų, kuriais įrodoma, kad yra laikomasi paslaugų teikimui taikytinų reikalavimų, kurie taikomi pareiškėjui kilmės valstybėje narėje, turinį ir galiojimą, jei dokumentai pridedami;
 - e) prireikus prašo pareiškėjo papildyti paraišką;
 - f) į paraiškos formą įtraukia pagal 14 straipsnio 2 dalį gautą informaciją;
 - g) įkelia būtinus dokumentus (jei jų yra), gautus pagal 14 straipsnio 2 dalį, į elektroninę platformą, kurioje pateikiama tipinė paraiškos forma.

Jei kilmės valstybės narės koordinuojančioji institucija paprašo pareiškėjo papildyti paraišką, nustatytas laikotarpis sustabdomas, kol ši informacija pateikiama.
 2. Kilmės valstybės narės koordinuojančioji institucija, užbaigusi šio straipsnio 1 dalyje nurodytas užduotis, nedelsdama pateikia paraišką priimančiosios valstybės narės koordinuojančiajai institucijai, pranešdama apie tai pareiškėjui.
 3. Kilmės valstybės narės koordinuojančiosios institucijos sprendimus ir veiksmus, apie kuriuos pareiškėjui pranešta per elektroninę platformą, kur yra pateikta tipinė paraiškos forma, arba sprendimo ar veiksmų nebuvimą per nustatytą laikotarpį turi būti galima apskųsti pagal kilmės valstybės narės nacionalinę teisę.
 4. Komisija įgyvendinimo aktais nustato technines taisykles, susijusias su paraiškos administravimu ir nagrinėjimu. Šiose taisyklėse taip pat nustatomas laikotarpis, per kurį, pareiškėjui nesiėmus veiksmų, paraiška netenka galios.
- Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 19 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

12 straipsnis

Priimančiosios valstybės narės atliekamas paraiškos dėl Europos paslaugų e. kortelės, skirtos tarpvalstybinėms paslaugoms laikinai teikti, vertinimas

1. Priimančiosios valstybės narės koordinuojančioji institucija išnagrinėja paraišką per dvi savaites nuo jos gavimo ir praneša pareiškėjui bei kilmės valstybei narei apie visus pagal priimančiosios valstybės narės teisės aktus laikinam paslaugų teikimui taikytinus reikalavimus, išskyrus 5 straipsnio 4 dalyje nurodytus reikalavimus. Atsižvelgdama į 10 straipsnyje nurodytas valstybių narių teises, priimančiosios valstybės narės koordinuojančioji institucija išimtiniais atvejais per tą patį laikotarpį gali nuspręsti prieštarauti, kad kilmės valstybės narės koordinuojančioji institucija išduotų Europos paslaugų e. kortelę, jeigu įrodo, kad išankstinio leidimo išdavimo tvarkos, išankstinio pranešimo tvarkos ar reikalavimų taikymas pareiškėjui yra

pateisinamas dėl vienos iš Direktyvos 2006/123/EB 16 straipsnyje nurodytų svarbių viešojo intereso priežasčių arba yra leistinas pagal kitus ES teisės aktus.

Priimančioji valstybė narė, atlikdama šį vertinimą, tinkamai atsižvelgia į reikalavimus, kuriuos pareiškėjas jau atitinka savo kilmės valstybėje narėje. Atliekant šį vertinimą ir per minėtą laikotarpį priimančiosios valstybės narės koordinuojančioji institucija gali prašyti būtinų paaiškinimų ar būtinos papildomos informacijos iš kilmės valstybės narės ar pareiškėjo, jei ji dar nepateikta paraiškoje. Tokiu atveju šioje dalyje nurodytas laikotarpis sustabdomas, kol pateikiamas prašomas būtinasis paaiškinimas ar būtina papildoma informacija. Prašymo pateikti paaiškinimus ar papildomą informaciją procedūra bus nustatyta šio straipsnio 4 dalyje nurodytais deleguotaisiais aktais.

Prieštaravimas tam, kad būtų išduota Europos paslaugų e. kortelė, negali būti grindžiamas tuo, kad nesilaikoma vieno iš 5 straipsnio 5 dalyje nurodytų reikalavimų. Komisija per IMI sistemą gali susipažinti su priimančiosios valstybės narės koordinuojančiosios institucijos sprendimu dėl prieštaravimo.

2. Atsižvelgiant į 10 straipsnyje nurodytas valstybių narių teises, jei priimančiosios valstybės narės koordinuojančioji institucija nesureaguoja per šio straipsnio 1 dalyje nurodytą laikotarpį, jis automatiškai pratęsiamas dar dviem savaitėms ir elektroninėje platformoje, kurioje pateikta paraiška dėl Europos paslaugų e. kortelės, priimančiosios valstybės narės koordinuojančiajai institucijai pateikiamas perspėjimas apie tai, kad nereagavimas reiškia, kad nesama prieštaravimų tam, kad pareiškėjui būtų išduota Europos paslaugų e. kortelė.
3. Jei priimančioji valstybė narė nepateikia prieštaravimo pagal šio straipsnio 1 dalį, kilmės valstybės narės koordinuojančioji institucija pasibaigus laikotarpiui, pratęstam pagal šio straipsnio 2 dalį, nedelsdama išduoda Europos paslaugų e. kortelę. Jeigu pagal šio straipsnio 1 dalies antrą pastraipą nepateikiama joks prieštaravimas ir pasibaigus laikotarpiui, pratęstam taikant šio straipsnio 2 dalį, kilmės valstybės narės koordinuojančioji institucija nepriima sprendimo, laikoma, kad Europos paslaugų e. kortelę kilmės valstybė narė išdavė tokiomis sąlygomis, apie kurias priimančiajai valstybei narei pranešta pagal 11 straipsnio 2 dalį.
Gavusi priimančiosios valstybės narės sprendimą pateikti prieštaravimą pagal šio straipsnio 1 dalį, kilmės valstybė narė nedelsdama atmeta Europos paslaugų e. kortelės paraišką.
4. Komisija yra įgaliota priimti deleguotuosius aktus pagal 18 straipsnį, kad nustatytų tvarką, kuria vadovaudamasi priimančiosios valstybės narės koordinuojančioji institucija prašytų kilmės valstybės narės ar pareiškėjo pateikti paaiškinimus ar papildomą informaciją ir prireikus pakeisti šio straipsnio 1 dalyje nustatytus laikotarpius.
5. Kilmės valstybės narės sprendimus ir veiksmus, apie kuriuos pareiškėjui pranešta per elektroninę platformą, kurioje pateikiama tipinė paraiškos forma, turi būti galima apskųsti pagal kilmės valstybės narės nacionalinę teisę.

Priimančiosios valstybės narės koordinuojančiosios institucijos sprendimą prieštarauti tam, kad būtų išduota Europos paslaugų e. kortelė, apie kurį pareiškėjui pranešta per elektroninę platformą, kurioje pateikta tipinė paraiškos forma, turi būti galima apskųsti pagal priimančiosios valstybės narės nacionalinę teisę.

6. Komisija įgyvendinimo aktais nustato paraiškos administravimo ir nagrinėjimo pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis technines taisykles. Šiose taisyklėse taip pat nustatomas laikotarpis, per kurį, pareiškėjui nesiėmus veiksmų, paraiška netenka galios.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 19 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

13 straipsnis

Priimančiosios valstybės narės atliekamas paraiškos dėl įsisteigti skirtos Europos paslaugų e. kortelės vertinimas

1. Vykdant Europos paslaugų e. kortelės, skirtos filialui, atstovybei ar biurui įsteigti, išdavimo procedūrą priimančiosios valstybės narės koordinuojančioji institucija per keturias savaites nuo paraiškos gavimo nustato, kuri – išankstinių leidimų išdavimo tvarka ar išankstinio pranešimo tvarka, kaip nurodyta 5 straipsnio 2 dalyje, taikytina tokiam įsisteigimui (jei taikytina) pagal ES teisę. Jei nustatoma tokia išankstinių leidimų išdavimo ar išankstinio pranešimo tvarka, priimančioji valstybė narė taip pat nustato sąlygas, kurias turi įvykdyti pareiškėjas, išskyrus 5 straipsnio 5 dalyje nurodytas sąlygas. Priimančioji valstybė narė nurodo, kodėl dėl svarbių viešojo intereso priežasčių yra būtina ir proporcinga pateikti paraišką dėl tokios išankstinių leidimų išdavimo tvarkos ar išankstinio pranešimo tvarkos.

Priimančioji valstybė narė iš karto praneša pareiškėjui ir kilmės valstybės narės koordinuojančiajai institucijai apie atitinkamą išankstinių leidimų išdavimo tvarką ar išankstinio pranešimo tvarką, kurios sąlygas pareiškėjas turi įvykdyti, ir apie šios tvarkos būtinumą ir proporcingumą.

2. Atsižvelgiant į 10 straipsnyje nurodytas valstybių narių teises, jei priimančiosios valstybės narės koordinuojančioji institucija nesureaguoja per šio straipsnio 1 dalyje nurodytą laikotarpį, jis automatiškai pratęsiamas dar dviem savaitėms ir elektroninėje platformoje, kurioje pateikta paraiška dėl Europos paslaugų e. kortelės, priimančiosios valstybės narės koordinuojančiajai institucijai pateikiamas perspėjimas apie tai, kad, jei nebus sureaguota, Europos paslaugų e. kortelė bus išduota pareiškėjui.

3. Gavus priimančiosios valstybės narės koordinuojančiosios institucijos atsaką į paraišką, pareiškėjui leidžiama pateikti įrodymus dėl atitikties sąlygoms, kurias pagal šio straipsnio 1 dalį nurodė priimančiosios valstybės narės koordinuojančioji institucija.

Pareiškėjas turi nurodyti, kurias konkrečias sąlygas jis atitinka, nes kilmės valstybėje narėje jau anksčiau atitiko lygiaverčius reikalavimus.

Valstybės narės užtikrina, kad kilmės valstybės narės koordinuojančioji institucija padėtų pareiškėjui įrodyti, kad pagal 14 straipsnį yra laikomasi priimančiosios valstybės narės sąlygų.

4. Priimančiosios valstybės narės koordinuojančioji institucija per vieną savaitę nuo įrodymų, kad yra laikomasi pagal šio straipsnio 1 dalį nustatytų sąlygų, gavimo įvertina, ar išduoti Europos paslaugų e. kortelę, ar atmesti Europos paslaugų e. kortelės paraišką.

Jeigu priimančiosios valstybės narės koordinuojančioji institucija nusprendžia išduoti Europos paslaugų e. kortelę, ji turi išduoti ją nedelsiant.

Kitu atveju priimančiosios valstybės narės koordinuojančioji institucija gali pranešti pareiškėjui ir kilmės valstybės narės koordinuojančiajai institucijai apie savo ketinimą atmesti paraišką ir tokiu atveju pareiškėjas per savaitę gali pateikti savo pastabas.

Gavusi pareiškėjo pastabas, o jeigu jos nepateikiamos, pasibaigus šioms pastaboms pateikti nustatytam laikotarpiui, priimančiosios valstybės narės koordinuojančioji institucija per vieną savaitę nusprendžia, ar išduoti Europos paslaugų e. kortelę, ar atmesti Europos paslaugų e. kortelės paraišką.

5. Priimančiosios valstybės narės koordinuojančiajai institucijai leidžiama prašyti kilmės valstybės narės ar pareiškėjo pateikti būtinus paaiškinimus ar būtiną papildomą informaciją, kurios dar nėra paraiškoje. Tokiu atveju šio straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodyti laikotarpiai sustabdomi, kol pateikiami prašomi būtini paaiškinimai ar būtina papildoma informacija.

Paaiškinimų ir papildomos informacijos prašoma šio straipsnio 7 dalyje nustatyta tvarka.

6. Jeigu priimančioji valstybė narė pasibaigus šio straipsnio 2 ir 4 dalyse nustatytiems laikotarpiams, skirtiems jai sureaguoti, neprašo įvykdyti kurios nors iš šio straipsnio 1 dalyje nurodytų sąlygų ar nepriima sprendimo išduoti Europos paslaugų e. kortelę pagal šio straipsnio 4 dalį, laikoma, kad priimančioji valstybė narė išdavė Europos paslaugų e. kortelę tokiomis sąlygomis, apie kurias priimančiajai valstybei narei pranešta pagal 11 straipsnio 2 dalį.

7. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 18 straipsnį siekiant nustatyti priimančiosios valstybės narės koordinuojančiajai institucijai skirtą tvarką, pagal kurią kilmės valstybės narės būtų prašoma pateikti paaiškinimus ar papildomą informaciją, kaip nurodyta šio straipsnio 5 dalyje, ar prireikus pakeisti šio straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytus laikotarpius.

8. Kilmės valstybės narės koordinuojančiosios institucijos sprendimus ir veiksmus, apie kuriuos pareiškėjui pranešta per elektroninę platformą, kurioje pateikiama tipinė paraiškos forma, turi būti galima apskusti pagal kilmės valstybės narės nacionalinę teisę.

Priimančiosios valstybės narės koordinuojančiosios institucijos sprendimus prašyti įvykdyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytas sąlygas ir jos sprendimą dėl Europos paslaugų e. kortelės išdavimo, apie kurį pareiškėjui pranešta per elektroninę platformą, kurioje pateikiama tipinė paraiškos forma, turi būti galima apskusti pagal priimančiosios valstybės narės nacionalinę teisę.

9. Valstybės narės nereikalauja, kad, siekiant įvertinti paraišką dėl įsisteigti skirtos Europos paslaugų e. kortelės, būtų pateikta paraiška dėl filialo registracijos pagal įmonių teisę.

Tai neturi poveikio Europos paslaugų e. kortelės turėtojo pareigai laikytis nacionalinių įpareigojimų, draudimų, sąlygų ar apribojimų dėl filialo registracijos pagal įmonių teisę siekiant teikti paslaugas per filialą laikantis ES teisės.

10. Komisija įgyvendinimo aktais nustato paraiškos administravimo ir nagrinėjimo pagal šio straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalis technines taisykles. Šiose taisyklėse taip pat nustatomas laikotarpis, per kurį, pareiškėjui nesiėmus veiksmų, paraiška netenka galios.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 19 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

14 straipsnis

Vienartinio duomenų pateikimo principas kilmės valstybėje narėje

1. Kilmės valstybės narės koordinuojančiosios institucijos nereikalauja paslaugų teikėjų pateikti informaciją ir dokumentus, kurie yra prieinami šioms institucijoms pagal šio straipsnio 2 dalį ar Reglamento [EPK reglamentas] 14 straipsnio 3 dalį, kai jie teikia paraiškas dėl Europos paslaugų e. kortelės, ar įrodyti, kad, kiek tai susiję su įsisteigti skirta Europos paslaugų e. kortele, jie laikosi priimančiosios valstybės narės koordinuojančiosios institucijos pagal 13 straipsnio 1 dalį nustatytų sąlygų.
2. Kilmės valstybės narės koordinuojančioji institucija turi gauti informaciją ir dokumentus, kurių yra reikalaujama šio straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais, ir kurie yra prieinami kitoms kilmės valstybės narės institucijoms ar kurie yra parengti šių institucijų, laikantis Direktyvoje 95/46/EB, Reglamente (ES) Nr. 2016/679 ir nacionalinės teisės aktuose numatytų asmens duomenų apsaugos taisyklių.

15 straipsnis

Europos paslaugų e. kortelės galiojimo sustabdymas ir atšaukimas priimančiosios valstybės narės atžvilgiu

1. Valstybės narės užtikrina, kad Europos paslaugų e. kortelę išdavusi koordinuojančioji institucija sustabdytų e. kortelės galiojimą ar ją atšauktų, jeigu pagal ES teisę priimamas atitinkamas sprendimas, kuriuo Europos paslaugų e. kortelės turėtoji priimančiojoje valstybėje narėje nustatomas laikinas ar nuolatinis draudimas teikti atitinkamas paslaugas.
2. Valstybės narės užtikrina, kad Europos paslaugų e. kortelę išdavusios koordinuojančiosios institucijos ją atšauktų, jeigu:
 - i) vykstant e. kortelės išdavimo procedūrai e. kortelės turėtojas pasinaudojo informacija ar dokumentais, kurie, kaip nustatyta kilmės valstybės narės ar priimančiosios valstybės narės galutiniu sprendimu, kurio negalima apskūsti pagal taikytiną nacionalinę teisę, yra melagingi, netikslūs ar suklastoti;
 - ii) dėl e. kortelės turėtojo laikantis Direktyvos 2014/67/EB 4 straipsnio 5 dalies yra priimtas galutinis priimančiosios valstybės narės sprendimas, kurio negalima apskūsti pagal nacionalinę teisę, pagal kurį ši valstybė narė laiko Europos paslaugų e. kortelės turėtoją darbuotoju, o ne savarankiškai dirbančiu asmeniu pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 96/71/EB³⁴;
 - iii) e. kortelės turėtojas neatitinka vienos ar daugiau sąlygų, taikytinų laikinam tarpvalstybinių paslaugų teikimui, kaip numatyta 11 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje, jeigu pagal priimančiosios valstybės narės nacionalinę teisę šios sąlygos būtina laikytis tam, kad atitinkamas paslaugas būtų galima toliau teisėtai teikti jos teritorijoje;
 - iv) jei e. kortelės turėtojas neatitinka vienos ar daugiau sąlygų, nustatytų pagal išankstinių leidimų išdavimo tvarką a išankstinio pranešimo tvarką, taikytiną

³⁴ 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL L 18, 1997 I 21, p. 1).

įsisteigimui, kaip nurodyta 12 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje, jeigu pagal priimančiosios valstybės narės nacionalinę teisę šios sąlygos būtina laikytis tam, kad atitinkamas paslaugas būtų galima toliau teisėtai teikti jos teritorijoje.

16 straipsnis

Visų paslaugų teikėjo Europos paslaugų e. kortelių, taikomų tam tikrai paslaugų veiklai, galiojimo sustabdymas ir atšaukimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad jeigu pagal ES teisę priimamas sprendimas, kuriuo Europos paslaugų e. kortelės turėtojui nustatomas laikinas ar nuolatinis draudimas teikti paslaugas kilmės valstybėje narėje, Europos paslaugų e. kortelę išdavusios koordinuojančiosios institucijos atitinkamai sustabdo visų šiam paslaugų teikėjui atitinkamai paslaugų veiklai vykdyti išduotų Europos paslaugų e. kortelių galiojimą arba atšaukia šias korteles.
2. Valstybės narės užtikrina, kad jeigu priimamas sprendimas laikinai ar visam laikui uždrausti Europos paslaugų e. kortelės turėtojui teikti paslaugas priimančiojoje valstybėje narėje, Europos paslaugų e. kortelę išdavusios koordinuojančiosios institucijos atitinkamai sustabdo visų šiam paslaugų teikėjui tai pačiai paslaugų veiklai vykdyti išduotų Europos paslaugų e. kortelių galiojimą ar jas atšaukia, jeigu kilmės valstybės narės nacionalinėje teisėje pagal ES teisę nustatyta, kad paslaugų veikla jos teritorijoje turi būti sustabdyta ar nutraukta dėl atitinkamai laikino ar nuolatinio priimančiosios valstybės narės draudimo.
3. Valstybės narės užtikrina, kad Europos paslaugų e. kortelę išdavusios koordinuojančiosios institucijos atšauktų visas tam pačiam paslaugų teikėjui ir tai pačiai paslaugų veiklai vykdyti išduotas Europos paslaugų e. korteles, jei šis paslaugų teikėjas:
 - i) visam laikui nutraukia atitinkamų paslaugų teikimą kilmės valstybėje narėje;
 - ii) yra likviduojamas ir išregistruojamas;
 - iii) perkelia pagrindinį savo veiklos centrą, kuris yra svarbus atitinkamų e. kortelių išdavimo atžvilgiu, iš vienos valstybės narės į kitą;
 - iv) perkelia pagrindinį savo veiklos centrą, kuris yra svarbus atitinkamų e. kortelių išdavimo atžvilgiu, į trečiąją šalį;
 - v) kilmės valstybė narė priima galutinį sprendimą, kurio negalima apskūsti pagal nacionalinę teisę, kuriuo ji nusprendžia, kad Europos paslaugų e. kortelės turėtojas yra darbuotojas, o ne savarankiškai dirbantis asmuo;
 - vi) nebėra įsisteigęs priimančiojoje valstybėje narėje dėl kitų priežasčių.

17 straipsnis

Europos paslaugų e. kortelių galiojimo sustabdymo, atšaukimo, atnaujinimo ir panaikinimo procedūra

1. Valstybė narė, nustačiusi savo teritorijoje atsiradusią priežastį pradėti Europos paslaugų e. kortelės galiojimo sustabdymo ar atšaukimo procedūrą pagal 15 ar 16 straipsnius, atitinkamam Europos paslaugų e. kortelės turėtojui per IMI sistemą praneša motyvus, dėl kurių ši procedūra pradedama, ir suteikia jam teisę būti išklaustytam.

Tai neturi poveikio perspėjimui, teikiamam pagal Direktyvos 2006/123/EB 32 straipsnį.

2. Kai valstybė narė nusprendžia, kad reikia sustabdyti Europos paslaugų e. kortelės galiojimą ar ją atšaukti, ji tai padaro nedelsdama, jeigu jos koordinuojančioji institucija yra išdavusi atitinkamą e. kortelę, arba nedelsdama praneša e. kortelę išdavusiai koordinuojančiajai institucijai apie savo sprendimą, kad reikia sustabdyti atitinkamos Europos paslaugų e. kortelės galiojimą ar ją atšaukti.

E. kortelę išdavusi koordinuojančioji institucija, gavusi kitos valstybės narės pranešimą apie sprendimą dėl būtinybės sustabdyti Europos paslaugų e. kortelės galiojimą arba ją atšaukti, atitinkamai iš karto sustabdo konkrečios Europos paslaugų e. kortelės galiojimą arba ją atšaukia.

Valstybės narės užtikrina, kad, kai tik netenka galios sąlygos, dėl kurių buvo sustabdytas Europos paslaugų e. kortelės galiojimas, ją išdavusi koordinuojančioji institucija nedelsdama iš naujo suaktyvintų Europos paslaugų e. kortelę, kurios galiojimas buvo sustabdytas.

3. Sprendimas sustabdyti Europos paslaugų e. kortelės galiojimą ar ją atšaukti, apie kurį pareiškėjui pranešta per elektroninę platformą, kurioje pateikta tipinė paraiškos forma, turi būti tinkamai motyvuotas ir jį turi būti galima apskųsti pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinę teisę.

Jeigu sprendimas pagal šio straipsnio 2 dalį iš naujo suaktyvinti Europos paslaugų e. kortelę, kurios galiojimas buvo sustabdytas, nepriimamas, tai galima apskųsti pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinę teisę.

Ši dalis neturi poveikio šio straipsnio 2 dalies antrai pastraipai.

4. Valstybės narės įpareigoja Europos paslaugų e. kortelės turėtojus pranešti Europos paslaugų e. kortelę jiems išdavusiai koordinuojančiajai institucijai apie:

- a) sprendimus, kuriais kilmės valstybėje narėje ar priimančiojoje valstybėje narėje net ir laikinai apribojamas ar uždraudžiamas Europos paslaugų e. kortelės turėtojo paslaugų, kurioms taikoma ši e. kortelė, teikimas;
- b) veiklos, kuriai taikoma Europos paslaugų e. kortelė, nutraukimą visam laikui kilmės valstybės narės teritorijoje;
- c) Europos paslaugų e. kortelės turėtojo likvidavimą ir išregistravimą ar pagrindinio jo veiklos centro perkėlimą Europos Sąjungos teritorijoje ar į trečiąją šalį;
- d) pagal nacionalinę teisę neskundžiamus galutinius sprendimus, kuriuos priėmė kilmės valstybė narė ar priimančioji valstybė narė pagal Direktyvos 2014/67/EB 4 straipsnio 5 dalį dėl to, kad ji laiko Europos paslaugų e. kortelės turėtoją darbuotoju, o ne savarankiškai dirbančiu asmeniu;
- e) visus svarbius pokyčius, susijusius su reikalavimais, kurie taikomi e. kortelės turėtojui jo kilmės valstybėje narėje, jei informacija apie šių reikalavimų laikymąsi buvo pateikta priimančiajai valstybei narei kartu su paraiška dėl e. kortelės;
- f) faktinės padėties ar kitos informacijos, susijusios su Europos paslaugų e. kortelės turėtoju ir pateiktos šioje e. kortelėje, pasikeitimą.

5. Koordinuojančiosios institucijos keičiasi informacija savo iniciatyva ir padeda kitoms koordinuojančiosioms institucijoms, jeigu sužino apie aplinkybes, kurios gali

nulemti atitinkamos Europos paslaugų e. kortelės galiojimo sustabdymą ar atšaukimą ar būtinybę kitaip atnaujinti jos turinį.

Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos praneštų koordinuojančiajai institucijai, kurią jos paskyrė pagal Reglamento [EPK reglamentas] 17 straipsnį, apie šio straipsnio 4 dalyje nurodytas aplinkybes, apie kurias jos sužinojo.

Kalbant apie šio straipsnio 4 dalies d punktą, ši dalis taip pat taikoma kompetentingoms institucijoms, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/67/ES 2 straipsnio a punkte.

Ši dalis neturi poveikio Direktyvos 2009/101/EB 2 straipsniui ir Direktyvos 89/666/EEB 2 straipsniui.

6. Europos paslaugų e. kortelės turėtojas gali bet kada prašyti e. kortelę išdavusios koordinuojančiosios institucijos panaikinti anksčiau jam išduotas Europos paslaugų e. korteles.
7. Komisija įgyvendinimo aktais nustato Europos paslaugų e. kortelių galiojimo sustabdymo, atšaukimo, atnaujinimo ir panaikinimo technines taisykles, įskaitant nuostatas dėl galimo galiojimo sustabdymo ir atšaukimo perspėjimų pateikimo ar atsiėmimo ir dėl šių procedūrų sujungimo bei Direktyvos 2006/123/EB 32 straipsniu nustatyto perspėjimų mechanizmo, taip pat galiojančios Europos paslaugų e. kortelės ir procedūros dėl konkrečiais atvejais leidžiančių nukrypti nuostatų sujungimo pagal Direktyvos 2006/123/EB 18 straipsnį.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 19 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

18 straipsnis ***Įgaliojimų delegavimas***

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. Įgaliojimai priimti 12 straipsnio 4 dalyje ir 13 straipsnio 7 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo [...]. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 12 straipsnio 4 dalyje ir 13 straipsnio 7 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 12 straipsnio 4 dalį ir 13 straipsnio 7 dalį priimti deleguotieji aktai įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šiuos aktus dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

19 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Direktyvos 2006/123/EB 40 straipsnio 1 dalyje nurodytas komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

20 straipsnis

Įgyvendinimo stebėseną

Komisija kartu su valstybėmis narėmis, socialiniais partneriais ir kitomis atitinkamomis suinteresuotosiomis šalimis nustato šios direktyvos įgyvendinimo ir poveikio, visų pirma jos poveikio įsisteigimo laisvei ir laisvei teikti paslaugas vykdant paslaugų veiklą, kuriai taikoma ši direktyva, valstybėse narėse stebėsenos tvarką, visų pirma kiek sumažėja paslaugų teikėjų išlaidos, padidėja skaidrumas dėl paslaugų teikėjų veiklos plėtros į kitas valstybes nares ir kiek padidėja konkurencija ir kokią poveikį ši direktyva turi atitinkamų paslaugų kainoms ir kokybei, atsižvelgiant į atitinkamus rodiklius.

21 straipsnis

Peržiūros nuostata

Ne vėliau kaip [24 mėnesiai po šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę] Komisija įvertina papildomų priemonių, skirtų koordinuoti nuostatas dėl įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas, kurioms nustatyta Europos paslaugų e. kortelė, tinkamumą.

Ne vėliau kaip 36 mėnesiai po šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę ir po to ne vėliau kaip kas penkerius metus Komisija atlieka šios direktyvos vertinimą ir pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai jos rezultatų ataskaitą. Šioje ataskaitoje atsižvelgiama į būtinybę pritaikyti Europos paslaugų e. kortelės išdavimo, atnaujinimo, galiojimo sustabdymo ar atšaukimo procedūras, atsižvelgiant į naujausius e. valdžios pokyčius, ir ši informacija įtraukiama į bendrą Reglamento [EPK reglamentas] rezultatų vertinimo ataskaitą.

22 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip [per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo] priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.
Tas nuostatas jos taiko nuo [dveji metai nuo Reglamento [EPK reglamentas] įsigaliojimo].

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

23 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja [dvidešimtą] dieną po jos paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

24 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas